

Naslov — Address:
NOVA DOBA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.
(Tel. Randolph 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

Vse, kar je zdravo in pošte-
no, pa slovenske ali slovan-
ske krvi v tej deželi, je do-
brodošlo pod zastavo J. S. K.
Jednote.

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Entered As Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1879. — Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, Authorized March 15th, 1925.

NO. 10 — ŠTEV. 10

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, MARCH 6TH 1929 — SREDA, 6. MARCA 1929

VOL. V. — LETNIK V.

Zapisnik revizije in letne seje

glavnega in nadzornega odbora J. S. K. Jednote, vršerše se v glavnem uradu Jednote od dne 23. do 29. januarja 1929

V sredo zjutraj dne 23. januarja se snidejo v glavnem uradu sledeči glavni odborniki: Anton Zbašnik, glavni predsednik; Joseph Pishler, glavni tajnik; Louis Champa, glavni blagajnik; Rudolf Perdan, predsednik glavnega nadzornega odbora; John Movern, prvi nadzornik; John Kumše, drugi nadzornik; John Balkovec, tretji nadzornik in William B. Laurich, četrti nadzornik. Nadalje tudi sobrata Frank Škrabec in Josep Mertel, glavna nadzornika starega odbora J. S. K. Jednote.

Revizija knjig se je vršila do pol šeste ure popoldne dne 26. jan., nakar so nadzorniki potrdili knjige in račune s svojimi podpisami ter zaprisegli pred javnim notarjem.

Prva seja 28. januarja dopoldne.

Predsednik otvori sejo ob osmi uri zjutraj. Navzoči so sledeči gl. uradniki: Anton Zbašnik, glavni predsednik; Joseph Pishler, glavni tajnik; Louis Champa, glavni blagajnik; Rudolf Perdan, predsednik nadzornega odbora, John Movern, prvi nadzornik; John Kumše, drugi nadzornik; John Balkovec, tretji nadzornik in W. B. Laurich, četrti nadzornik. Na priporočilo glavnega predsednika, se udeležijo glavne seje na Ely stanujoči glavni odbornik sobrat Jos. Mantel, glavni porotnik Jednote. Ker sme po pravih pristojnostih glavni seji tudi stari odbor, se udeležuje seji tudi sobrat Joseph Mertel. Toda sobrat Frank Škrabec je radi važnih opravkov moral takoj odpotovati, kakor hitro so se podpisale uradne knjige. Ker je kvorum navzoč, se ugotovi sklepčnost seje glavnega in nadzornega odbora.

Predsednik nadzornega odbora poroča ter ugotavlja, da so bile pregledane vse knjige in računi, glavnega tajnika, glavnega blagajnika, blagajnika neizplačanih posmrtnin (kateri urad po pravih pravih odpadke) ter knjige glavnega predsednika. Predsednik nadzornega odbora poroča tudi, da so pregledali na banki v Duluth vse premoženje, to je jednotine obveznice, kakor tudi odrezali kupone od bonov, katere lastuje Jednota. Nadalje poroča, da so našli na banki vse v najlepšem redu.

Zapisniki prejšnjih sej se sprejmejo kakor čitani.

Predno se nadaljuje z dnevnim redom, se določi delavni čas, in to sledeči: od osmih do dvanajstih in od poldevh do polšestih, z petnajst minut odmora dopoldan, kakor tudi popoldan.

Prečita se zapisnik izvanredne seje glavnega odbora glede vrhovnega zdravnika J. S. K. Jednote. Zapisnik je sledeči:

Ob tretji uri popoldne dne 23. januarja 1929, glavni predsednik prosi predsednika nadzornega odbora, da prekine z delom pregledovanja knjig, da zamore odpreti sejo glede izvolitve vrhovnega zdravnika na izpraznjeno mesto pokojnega sobrata dr. Jos. V. Graheka. Nato glavni predsednik pojasni glavnim odbornikom, da je Jednota izgubila zopet enega člana izmed glavnega odbora, in je bila njegova dolžnost, da začasno imenuje, oziroma nastavi na izpraznjeno mesto drugega zdravnika. Poroča, da je imenoval vrhovnim zdravnikom začasno sobrata dr. F. J. Arch, člana društva št. 26, Pittsburgh, Pa. Glavni predsednik nadalje poroča, da je uradno razpisal in objavil v jednotinem Glasilu, izpraznjeno mesto vrhovnega zdravnika pri J. S. K. Jednoti. Urad vrhovnega zdravnika pri jednoti je bil razpisan tako, da se naj prijavijo le oni zdravniki, ki so že eno leto ali več člani J. S. K. J., in vse ponudbe oziroma prošnje, da morajo biti v glavnem uradu, najkasneje do 23. januarja 1929.

Glavni predsednik nato vpraša vse navzoče glavne odbornike, da-li je ta glavna letna seja upravičena ali ne, da nastavi vrhovnega zdravnika na izpraznjeno mesto v glavnem uradu. Razvije se obširna debata glede tega vprašanja, katere debate se udeležijo vsi glavni uradniki. Brat predsednik nadalje pojasnjuje glede tega vprašanja, ter stavi na vsacega glavnega odbornika posebej vprašanje, da naj odgovori z besedo "Da" ali "Ne," to je, ima li ta seja pravico nastavit vrhovnega zdravnika ali ne. Predno se je glasovalo, je bil stavljen predlog, da naj glavni tajnik predloži vse prošnje, katere je prejel do dne 23. januarja. Nato glavni tajnik predloži le eno prošnjo ter obenem poroča, da je to edina prošnja, ki jo je prejel in to od dr. F. J. Arch, člana društva št. 26, Pittsburgh, Pa. Ker ni bilo nobene druge prošnje do dne 23. januarja, kakor je bilo uradno naznanjeno, glavni odborniki odglasujejo vsi za "Da," le sobrat W. B. Laurich, glavnemu protu in to zato, ker je imel svoje vzkroke zato.

Ker se je odbor z osmimi proti enemu glasu izjavil, da je v smislu novih pravil pooblaščen in upravičen izvoliti stalnega namestnika umrlemu vrhovnemu zdravniku, in ker je bil dr. F. J. Arch edini, ki je prijavil svojo kandidaturo do dne 23. januarja, je bil on soglasno izvoljen vrhovnim zdravnikom J. S. K. J., kot pravomočen naslednik dr. Jos. V. Graheka.

Zapisnik izvanredne seje z dne 23. januarja glede vrhovnega zdravnika enoglasno sprejet, kakor čitan.

Nadalje je bil tudi predlog stavljen in sprejet, da se spiše v ožalje na izgubi vestnega glavnega uradnika sledečo resolucijo:

Resolucija.

Ker nam je nemila smrt ugrabila sobrata dr. Jos. V. Graheka, vrhovnega zdravnika Jugoslovanske katoliške jednote, s oboje izgubo je jednota izgubila veleslužnega uradnika na polju racionalizma, in ker je izguba omenjenega pokojnika, kakor za jednoto, tudi za družino, prijatelje in znanca teška; zato bodi sklenjeno, da glavni odbor uradno izreka globoko sožalje in sočutje družini, sorodnikom, znanec in prijateljem pokojnika.

Dalje bodi sklenjeno, da se ta resolucija zabeleži v uradni zapisnik letne seje ter, da se jo tudi priobči v uradnem Glasilu.

Po prečitani te resolucije, brat predsednik pozove vse navzoče glavne uradnike, da v znak sožalja vstanejo. Na dnevni red pridejo poročila glavnih odbornikov.

Poročilo glavnega predsednika.

Čenjeni sobratje glavni odborniki:

Dolžnost me veže, da vam kot glavni predsednik podam nekoliko poročila o svojem poslovanju tekom zadnjih šest mesecev. Poročilo moje bo to pot zelo kratko, kajti o vseh važnejših stvareh sem poročal že zadnji konvenciji.

V prvi vrsti vas želim zagotoviti, da sem skušal vse stvari, ki so tekom navedene dobe dospele v moj urad, vestno in pravilno rešiti. Zavarovalne police, denarne nakaznice in druge uradne spise rešil sem vedno isti dan, ko sem jih prejel, ter odposlal naslovljenecem. Tudi sem točno odgovarjal na pisma, ki sem jih v tem času prejel od raznih strani in v vsakem slučaju sem se potrudil zadevo na kolikor mogoče koristen način rešiti. Izjaviti moram obenem, da so tudi ostali uradniki, v kolikor je meni znano, svoje dolžnosti vestno in točno izpolnjevali, radi tega se na tem mestu vsem najtopleje zahvaljujem za njih prijazno sodelovanje.

Izvanredna seja, ki se je vršila na Ely, Minnesota, takoj po zaključku XIII. konvencije, naložila mi je nekaj važnih stvari, katere sem skušal na najboljši način rešiti. Glede konvencijskega zapisnika sem pazil, da so bili vsi zaključki pravilno vknjiženi, isto pozornost sem dal tudi pravilom, ki pa kljub temu vsebujejo nekaj napak, za kar pa osebno nemorem prevzeti nikake odgovornosti. Te napake bo treba na najbolj praktičen način popraviti, tako da glavni urad ne bo imel pozneje kakih nepotrebnih sitnosti. Pri omenjeni izvanredni seji je urednik Nove Dobe tudi predložil priporočilo, da bi mu odbor določil kako inštanco, kateri bi pošiljal v pregled take dopise, katerih bi si ne upal na svojo lastno odgovornost priobčiti. Na uraganje vseh navzočih odbornikov sprejel sem jaz to mučno in nevažno delo in od časa zadnje konvencije pa do danes doposlana sta mi bila dva taka dopisa, kojih objavo sem pa smatral v interesu jednote odkloniti. Eden izmed teh dopisov, katerega vam na zahtevo lahko prečitam, vseboval je preveč ostro kritiko glede zaključkov zadnje konvencije, drugi je bil pa politične vsebine, torej po pravih naše jednote ni spadal v list. Dovolite mi, da na tem mestu izjavim, da bi pod nobenim pogojem več ne sprejel članstva v tiskovnem odseku, kajti v tem uradu sem bil štiri leta, skušal sem ohraniti mir in harmonijo in pazil sem, da se v nobenem slučaju ni kršilo zaključkov XII. konvencije. Ne dvomim, da je pretežna večina našega članstva odobravalja zaključke tiskovnega odseka, toda imeli smo pa tudi par slučajev, ker je bil ta odsek podvržen najstrožjemu obsojevanju. Vstreti vsakemu posamezniku ni bilo mogoče, služiti volji večine je bila pa naša dolžnost, in to je imel odsek pred očmi, kadar je reševal slične zadeve.

Glede investiranja jednotnih prebitkov sem se držal svojega starega načela; vpošteval sem najprej varnost in za tem šele mero obresti. Bondi, katere smo med tem časom kupili, so po mojem mišljenju dobri in varni, ne nosijo sicer visokih obresti, toda za sedajne razmere so zadovoljivi. Cene obveznicam, kakoršnje kupujemo mi za našo jednoto, so sedaj jako visoke, in lahko smo zadovoljni, ako dobimo do štiri in pol odstotka obresti.

Zadnji mesec odklonil sem podpisati nekaj izplačil, to pa radi tega, ker sem želel imeti podrobnejših pojasnil. Slo se je za račune našega začasnega aktuarja in pa glede naročil nekaterih tiskovnin. Stvar bom pojasnil, kadar pridejo predmeti na razpravo.

Dne 27. decembra 1928 nam je nenadoma umrl naš vrhovni zdravnik Dr. Joseph V. Grahek. Radi važnosti tega urada ni kazalo čakati na letno sejo glavnega odbora, torej sem bil na podlagi nujne potrebe prisiljen imenovati začasnega vrhovnega zdravnika. To sem storil v osebi sobrata F. J. Arch, člana društva sv. Stefana, št. 26 v Pittsburghu. Dr. Arch je sin angleških slovenskih starišev, dolgoletnih članov naše jednote in je že ob prejšnjih prilikah zastopal Dr. Graheka v njegovi odsotnosti. Ostale moje ukrepe glede naslednika Dr. Graheku ste žitali v uradnem Glasilu, radi tega ni treba, da bi jih tukaj ponovno omenjal. Umrlemu vrhovnemu zdravniku naročil sem venec v imenu jednote in ker se je njegov pogreb vršil v Neguane, Mich., sem brzojavnim potom naprosil sobrata Plautza, predsednika glavnega porotnega odbora, da se istega vdeleži. Sobrat Plautz je ugodil moji prošnji, za kar se mu na tem mestu skрено zahvaljujem.

Pri tej seji izvoliti bo treba finančni odsek, ki bo skrbel, da se jednotin denar nalaga v dobre in sigurne bonde. V tem oziru bi priporočal, da se v ta odsek izvolijo člani, ki so že famillijarni s takim poslovanjem, in ki bodo pazili, da se jednotini prebitki varno nalagajo.

Ker je blagajna neizplačanih posmrtnin sedaj spojena z glavno blagajno, je priporočljivo, da se denar v nekaterih denarnih zavodih dvigne, in da se ga investira v obveznice. Kje in v katerih bankah naj se vloge dvignejo, to je seveda stvar vašega odbora.

Priporočam, da ta seja posveti kolikor mogoče več časa in pozornosti mladinskemu oddelku in angleško-poslujočim društvam. Zdi se mi, da se naša mladina kljub našim velikim naporom še vedno ne zanima bogve koliko za svojo organizacijo. V bližnji bodočnosti bo ta naša mladina poklicana, da prevzame administracijo milijon-dolarske organizacije, za katero so njih očetje delali in se trudili desetletja, in ako hočemo da bodo ti uradniki dobri in vredni nasledniki njih starišev, jih moramo najprej naučiti jednoto ljubiti in jo spoštovati. Samo navdušeni člani zamorejo biti dobri gospodarji svoje organizacije. Upati in želeči je, da bo sportni ali atletični oddelek, katerega je zadnja konvencija vstanovila, vzbudil med našimi mladimi člani tisto zanimanje za jednoto, katerega sedaj pogrešamo. Za sportni oddelek bo treba tudi osvojiti pravila, kot je bilo naročeno po zadnji konvenciji. Pričakovati je, da se bodo pri raznih društvih v kratkem pričeli vstanovljati sportni klubi in tem klubom bo treba predpisati način poslovanja, oziroma organizacije. Razume se, da se bodo taki klubi obračali na glavni urad

(Dalje na 2. strani)

TEDENSKI PREGLED

HERBERT C. HOOVER je bil v ponedeljek 4. marca opoldne zaprisezen kot trideseti predsednik Zedinjenih držav. Zaprisegel ga je vrhovni sodnik najvišjega zveznega sodišča William Howard Taft, ki je bil sam nekoč predsednik. Ves čas ceremonije in sledeče parade je deževalo.

Herbert Hoover je bil rojen kot sin vaškega kovača v mallem mestecu države Iowa, in je kot tak prvi predsednik, ki je bil rojen na zapaču, to je zapačno od reke Mississippi. Za svojo sedanjo domovinsko državo šteje Californijo.

V svojem inavguracijskem govoru je novi predsednik posebno poudarjal potrebo spoštovanja vseh postav, primerne regulacije privatnih podjetij in dobre odnošaje z inozemstvom.

Malo pred predsednikom je bil zaprisezen Charles Curtis novim podpredsednikom Zedinjenih držav.

V MEXICI je izbruhnila revolucija baš ob času, ko se je glavno mesto Zedinjenih držav v mrzlično naglico pripravljalo za slovesno inavguracijo novega predsednika Hooverja. Revolucija se je pričela 6. marca, skoro istočasno v osmih državah. Vodja revolucije je general Jesus Maria Aguirre, vojaški komandant države Vera Cruz. Vse kaže, da je bila ustaja dobra in natančno zasnovana, ker začetka ni prišlo do nikakega krvoprelitja. V Mexico City je provizorični predsednik Portes Gil takoj sklical svoj kabinet in posebni vojni koncil, v katerem se nahaja tudi bivši predsednik Calles in več drugih lojalnih vojaških poveljnikov. Bivši predsednik, general Calles je bil imenovan vojnim ministrom in je prevzel aktivno vodstvo federalnih čet. Namen revolucije je baje odstaviti sedanjega predsednika Gila in postaviti na njegovo mesto bivšega poslanika v Angliji, Gilberta Valenzuela.

VELIKO OGORCENJE je zavladalo v Pennsylvaniji napram policiji privatnih družb. V Imperialu je policija premogovnih in železnih mogotcev pretepal nekega rudarja v zvezi s preiskavo radi opojne pijače. Neki drugi premogar, John Barkoski, je prišel iz sosedne hiše, pogledat kaj se godi. Policisti pa so ga takoj pograbil in ga vlekli v policijsko barako, kjer so ga takoj pretepli, da je mož izdihnil. Razburjenje med prebivalstvom, ki je temu sledilo, je pripomoglo, da so prizadeti trije policisti suspendirani in so obtoženi umora. Tozadevna obravnava utegne biti tudi začetek konca kompanijskih kozakov v Pennsylvaniji, ki so prizadajali delavstvu nešteto krivic.

CHARLES A. LINDBERGH ki se zadnje čase mudi v Mexico City, je dne 27. februarja doživel prvo večjo letalsko nezgodo, ki se je pa kljub temu končala brez hudih posledic. S svojo zaročenko, Miss Anne Morrow, hčerko tamkajšnjega ameriškega poslanika, se je bil vzdignil za polet. Pri vzdigu ali pa tekom poleta je aeroplan izgubil eno kolo. Ko je Lindbergh to opazil, je takoj vedel, da bo težko pristati, zato je svojo zaročenko spravil v ozadje in jo založil z blazinami. Nato ji je dejal, naj se nič ne boji, četudi se bo najbrže aeroplan prekucnil, ko bo pristal. To se je res zgodilo in letalo se je precej razbilo.

(Dalje na 4. strani)

NOVA FEDERALNA UPRAVA

Prvi čin Herberta Hooverja po vstoličenju kot predsednika Združenih Držav je predložitev senatu imen desetorice tajnikov (Secretaries) ali ministrov, ki bodo sestavljali njegov kabinet.

Po ustavi Združenih Držav ima predsednik pravico izbrati člane svojega kabineta, ali senat mora odobriti jih, kakor tudi ostale osebe, ki jih predsednik imenuje.

Ameriški kabinet se v mnogih ozirih razlikuje od ministerstev evropskih ustavnih držav. Na Angleskem, na primer, je kabinet dejanska "vlada." Obstoja od ministrov, ki so člani parlamenta, in kabinet je kot enota odgovoren parlamentu. Na drugi strani ima kabinet pravico razpustiti parlament in razpisati nove volitve, da se dozna volja narodova.

Francoški kabinet je mogočna ustanova, dasi odgovoren zakonodajnim zbornicam in odvise od njihovega "zaupanja."

Ameriški federalni kabinet na drugi strani deluje le kot posvetovalna ustanova predsednika in njegovi člani so odgovorni le predsedniku. Imenovani od njega kot njegovi osebni svetovalci, morejo biti odpušeni od predsednika vsak čas. Oni nimajo nikakega posla z zakonodavstvom in ustava jim izrecno prepoveduje biti članom kongresa.

Predsednikov kabinet ni nikakoli politična enota niti ne deluje kot enota in nima kot tak nikake odgovornosti. Kabinet je tukaj le popularno ime za skupino desetorice načelnikov vladnih departamentov (ministerstev), s katerimi se predsednik posvetoje o raznih vladnih problemih. Oni so poindno odgovorni za upravljanje svojih vladnih poslov. Predsednik ni nikako dolžan sprejeti njihove nasvete.

Začetkoma je predsednik imel samo štiri člane kabineta. George Washington, prvi predsednik Združenih Držav, je imel za svetovalce le "tajnika za zunanje zadeve" (sedaj "državne tajnika"), "tajnika zakladnice," "vojnega tajnika" in "generalnega pravnikarja." Predsednik jih ni pozival na redne seje vsakega tedna, kakor to danes vrši. Namesto tega on se je z njimi posvetoval posamezno, čim je potreba nanašala.

Ko je upravljanje federalne vlade postalo bolj komplicirano, bili so imenovani tudi drugi člani kabineta in današnji kabinet obstoja od načelnikov desetih departamentov: State Department (v glavnem za zunanje zadeve), Treasury Department (finančno ministerstvo), War Department (vojno ministerstvo), Navy Department (ministerstvo mornarice), Post Office Department (ministerstvo pošte), Department of the Interior (ministerstvo notranjih stvari), Justice Department (ministerstvo pravosodja), Department of Agriculture (ministerstvo poljedelstva), Department of Commerce (ministerstvo trgovine) in Department of Labor (ministerstvo dela).

Ze dolgo let obstoja navada, da se kabinet sestaja po enkrat na teden v Beli Hiši skupaj s predsednikom. Ob tej priliki se razpravljajo tekoči državni posli in odredjajo se smeri vlade. Seje so tajne, ali po vsaki seji dobivajo novinarji kratko poročilo o poteku seje.

V sestavi ameriškega kabineta najdejo se najbolj različni elementi. Državni tajnik (Se-

(Dalje na 4. strani)

VSAK PO SVOJE

Svet postaja boljši, polagoma, toda gotovo. V Chicagu so imeli konci februarja mestne volitve, in čudo vseh čud, padel ni niti en strel, eksplozirala ni niti ena bomba, banditi niso siloma odpeljali niti enega kandidata ali volilca! Skoro tako mirno je bilo v mestu vetera in banditov, kot za časa predsedniških volitev v Nicaragui. Pa ni bilo v Chicagu niti ameriških vojnih ladij, niti marinarjev navzočih.

Moški v Milwaukee niso nič kaj poslušne sorte. Ko je neka ljubeznjiva boljša polovica rekla svojemu dragemu možičku, naj si kupi vrv in se obesi, se je enostavno zasukal na peti in odšel. Pa ni šel po vrv v trgovino, ampak po informacijo k odvjetniku, kateri je ljubeznjivi ženi obesil na vrat tožbo za ločitev zakona.

Naše glavno mesto Washington, kjer sta dobila državljanske pravice 18. amendment in Volsteadova postava, se nahaja pod direktno upravo zveznega kongresa. Kljub temu se vsestransko trdi, da je Washington najbolj "mokra" mesto v Ameriki. Pravijo, da je naš novi predsednik Hoover odločen v glavnem mestu uveljaviti prohibicijo do pike. Tako je prav, naj učeni postavodajalci sami poskusijo svoje medicine.

Sedanji predsednik Hoover se je pred leti, ko je bil še navadni rudniški inženir, mudil dalje časa na Kitajskem. Tam je gotovo imel priliko videti, kako so Kitajci ob času hude suše prihajali v tempelje prosit bogove za dež. Če ponižne prošnje niso nič izdale, so iznadljivi kitajski verniki znosili svoje bogee iz senčnih tempeljev na pekoče solnce, češ, ko se sami prepričajo o silni vročini, bodo jim že naklonili po trebnega hladila in mokrote.

V Denverju je umrl Josh Jehovah Sykes, ki si je nadel ime Emanuel Yhvh ali "Mesija II.", in je svojim vernikom zahteval, da bo po treh dneh od mrtvih vstal. Njegovi učenci so upapolni čakali ob njegovem odru, da se prerokovanje uresniči, kar bi se bilo imelo zgoditi 27. februarja. Čakali so tri dni in še malo dalje, nakar so se razočarani razšli, kajti "mesija" je pozabil vstati.

V neko trgovino v Jolietu, Ill., je prišel zakrinkan bandit in proti legitimaciji z revolverjem dobil rezervo in izkupiček dotičnega dne, kar je znašalo blizu pet tisoč dolarjev. Vrečico za drobiž je kar s seboj prinesel, kar dokazuje, da imajo tamkajšnji roparji še nekoliko manir. Koš in hruške zahtevati je malo preveč.

Kravja pravica svobodnega gibanja je bila nedavno potrjena na sodišču v Vancouver, Wash. Neki avtomobilist je povozil kravo, ki je opletala po cesti, in sodnik ga je obsodil, da mora njenim farmerskim "dedičem" plačati \$390 odkodnine, češ, da ima krava na javni cesti prav toliko pravice kot avtomobil. Pri nas v Ohio pa dvoonožni pešci že davno nimamo kravje svobode in imunitete.

(Dalje na 4. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovenske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. V. NO. 10

Moreča enoličnost.

Vse, kar predolgo traja ali se ponavlja v kratkih, enakomernih presledkih, postane monotono, utrudljivo, dolgočasno in moreče. To ne velja le za delo, ampak tudi za takozvano zabavo. Lepa godba ali petje nam je v razvedrilo in zabavo, toda če le predolgo traja, se naveličamo in si zaželimo izpremembe. Enoličnost nam ubija dobro razpoloženje in nas napravlja sitne, razdražljive ali otožne. To pa nam izpodjeda zdravje in krajsa življenje.

Zimo tako težko prenašamo največ zato, ker je baš v tem času naše življenje tako enolično. Vsled kratkih dni, mraza in slabega vremena smo navezani večinoma na naše delavnice in stanovanja. Iste stene in obraze gledamo dan za dnem in iste vremenske nepravilnosti srečujemo. Z izleti v prosto naravo vsled neprijetnega vremena ni nič, daljših potovanj nam ne dovoljuje naše delo in naš finančni položaj.

V naravi ni nič trajnega, ampak je vse podvrženo neprestanim izpremembam. Logično je torej, da človek, ki je produkt narave in po trditvah nekaterih celo krona stvarstva, tako težko prenaša enoličnost. Vsi smo imeli že priliko videti, da se otrok zelo hitro naveliča tudi najljubše igranje. Mi odrasli smo pa končno samo veliki otroci.

Neizogibno je seveda, da moramo mnogo te moreče enoličnosti radi ali neradi prenesti vsled skrbi in trdega boja za existenco. Privadimo se na to, kakor na mnoge druge neprijetnosti življenja, toda kljub temu ostaja resnično, da nas ta enoličnost ubija duševno in tudi telesno. Želja po izpremembi v vsakdanji enoličnosti tli kot iskra v vsakem normalnem človeku.

To je vzrok, da vsi hrepenimo tuintam po izpremembi, ker tudi najmanjša izprememba nam je oddih in počitek po dnevnem delu. Včasih je to kakšna društvena veselica, včasih kakšna kulturna prireditev te ali one skupine, včasih obisk gledališča, muzeja ali čitalnice, včasih poslušanje radio-programa, včasih banket ali kakoršna koli obletnica, včasih pa tudi popolnoma neformalen sestanek dveh ali več prijateljev, ki razpravljajo o važnih in nevažnih problemih. Vsaka taka prilika, ki povzroči ali pomaga, da vsaj začasno pozabimo vsakdanje skrbi in neprijetnosti, nam je v oddih in nas duševno poživlja.

Izpremembe v vsakdanji enoličnosti tvorijo zlasti pozimi tudi društvene seje, ako niso presuhoparne. Potrebno je seveda, da društvene seje vrše svoje posle v smislu pravil, toda kljub temu se zamorejo voditi po načinu, da predstavljajo do gotove mere nekatere družabne sestanke. Društveno življenje postane in ostane živo le, če se člani zanimajo za seje ter jih z veseljem in mnogoštevilno obiskujejo.

Priporočljivo je torej, da se seje društev J. S. K. Jednote vodijo ne samo v smislu pravil, ampak tudi v smislu bratstva in prijateljstva. Naše seje bi morale biti privlačne, da bi se jih člani ne udeleževali samo vsled dolžnosti, ampak tudi iz veselja. Pri precejšem številu društev se to v resnici vrši, in to se kaže v napredku dotičnih društev. Pred vsem bi se moralo vsako društvo po najboljši možnosti izogibati osebnosti, ki ne spadajo na sejo, kajti take reči ne privabljajo, ampak odganjajo člane.

Mnoga društva imajo navado, da po završenih sejah prirede male družabne zabave, kar se skoro v vseh slučajih izkaže koristno za društvo in v širšem pomenu tudi za Jednoto. Članstvo, ki po dovršenem društvenem delu pričakuje tudi nekaj razvedrila, se mnogoštevilno udeležuje sej, čemur sledi večje zanimanje za društvene in jednotne probleme. Nikomur ni žal, če se zamudi par ur v dobri prijateljski družbi. V dobro družbo želi eden ali drugi vpeljati tudi svoje prijatelje, kar pomeni več članov za društvo in Jednoto. Društvo, ki je priljubljeno v naselbinah, tudi moralno pomaga J. S. K. Jednoti, ker večja njen ugled med sorjaki in drugorodci.

Ta dežela ima ogromne nebotičnike, tisočere tovarne, tisoče milj dolge železniške proge, ponosne ladje, katere nosijo zvezdasto zastavo po sedmerih morjih, krasne tlakovane ceste, po katerih drvi milijone avtomobilov itd. Za zgražanje vsega tega in še mnogo drugega, na kar je dežela upravičeno ponosna, je bilo treba dela žuljavih rok. To je resnica, katere more niko utajiti. Prav tako pa je tudi resnica, da bi vse to ne moglo biti zgraženo brez načrtov inženirjev in arhitektov, brez računovodij, sploh brez ljudi, ki sicer ne delajo trdo z rokami, pač pa z možgani.

Znanost je prav tako potrebna, kot delo žuljavih rok. Kaj bi bila današnja civilizacija brez zdravnikov, arhitektov, pisateljev, civilnih inženirjev, profesorjev in učiteljev, trgovskih in prometnih ekspertov, umetnikov, iznajditeljev in drugih, ki delajo z možgani, ne z žuljavimi rokami? Vsako pošteno delo je častno in današnji družbi potrebno, brez ozira na to, če se opravlja z rokami ali z možgani.

OTROCI SOLNCA

(A. J. T.)

Pravijo, da smo otroci solnca, toda zdi se mi, da smo le nekaki pastorki. V teh zimskih dneh nas naš solnčni oči pogleda kvečjemu enkrat na teden, in še takrat mrzlo in skoro zasmehljivo. Drugače pa vlada v tesni uredniški gajbici polumrak, kot v Hadu, kraljestvu senc. Pri "belem" dnevu je treba dostikrat prižgati luči. Belih dni sploh ni, in celo deviško beli sneg posivi in počrni že par ur po rojstvu. Zakaj je baš v teh krajih toliko teme, megle in umazanosti, ko imajo ponekod toliko solnčnega sija, da ne vedo kam z njim!

Otroci solnca smo, pa nas ne usmiljena usoda zapira v tesne, mračne gajbe, kamor polovico leta ne doseže vseživljajoči solnčni žar. Mar je čudno, če se staramo, kisamo in bledimo!

Ono zimo sem bil, malo pred nastopom slane, vzel pod streho čvrsto in košato marjetico. Kljub vsemu negovanju pa je revica kmalu začela bledeti, listi so odpadali in sušil se je vršček za vršičkom. S tremi bledimi vršički je dočakala prvega pomladanskega dne, naslednji dan pa je ovenela za vedno. Pobrala jo je jetika. Letos imam v lončku pri mizi malo begonijo. Vsa v cvetju je bila, ko sem jo dobil v dar, zdaj pa je že v drugem štadiju jetike, in je dvomljivo, da bi dočakala pomladi. Nobenih skrbi nima, samih ljubečih pogledov je deželna, vendar hira in blede. Kakšno čudo, da še mi toliko prenesemo brez solnca, v dušijem ozračju hinavščine, z gagarstva, domišljivosti, intrig in prostaške sebičnosti!

Morda nas vzdržuje zavest, da solnce pride, ker mora priti, in z njim pride pomlad. Saj pravi pesnik: "Na nebu je dan, navd gorami je dan, le zarjo zakriva nam jata van... o, rada bi orle prevarila, za solnce jih osleparila — zaman: sokoli in orli vedo, da je dan!"

Sreča je za nas, da ogrevajo svet še druga solnca, namreč solnca prijateljstva. Brez teh solnc bi nam bila zima v naravi neznozna. Prijazna beseda, gorak pogled ali nasmeh pravega, nesebičnega prijatelja deluje na srce kot mlado solnčno jutro. Pismo ali priprista razglednica, poslana od odkritosrčnega prijatelja kdove odkod, je kot svetel solnčni žarek, ki je zasijal iz daljnega vsemirja v meglo mrzle vsakdanjosti. Včasih je pod uradnim ali poluradnim dopisom, ki je namenjen za javnost, kje v kotu pristavljen drobčan pozdrav samo za urednika. Priprosti so ti pozdravi, brez umetno prikrojjenih fraz, vendar pri vsem tem tako topli in resnični! Urednik jih sprejme s pobožno hvaležnostjo, kot bi sprejel od malega deteta, katerega srce ne pozna prevare, priprosto marjetico, utrgano na ledini. Ne more se za vsakega posamič zahvaliti, pa jih kljub temu visoko ceni, ker mu ogrejejo in razjasnijo marsikak mrzel in mračen zimski dan.

"Dajte solnca, dajte nam življenja," pravi pesnik. Brez solnca ni življenja. Kakšna sreča, da imamo v teh pustih zimskih dneh vsaj solnce prijateljstva, ki ne zatone in ki nam ga ne zakrijejo vrane sovražnikov, če si ga ne zakrijemo sami. Le tako je mogoče, da nam lica ne blede in venejo, kot v mračni sobi zaprte cvetlice, in da upalnimi in iskričastimi očmi zremo proti jugu, odkoder bo čez nekaj tednov privrskala pomlad, s polnim košem solnca, cvetja, petja in duhtečih poljubov.

Dr. H. N. Russell, astronomer na univerzi v Princetonu, trdi, da pade vsak dan iz vsemirja na zemljo tisoč milijonov meteoritov. K sreči so večinoma vsi ti meteoriti zelo majhni in ne napravijo nobene škode.

VSAK PO SVOJE

Nadaljevanje s prve strani

Kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pade, in kdor drugim pasti nastavlja, se sam vanjo ujame. To je bilo dokazano v Cape May, N. J., kjer je traper Anderson nastavljal pasti divjačini, in ko je bil truden, je lepo sedel v jastrebov nastavljen past. Posadka obrežne straže, ki je po njegovem vpitju in frfotanju spoznala, da ni jastreb, ga je rešila iz železnih čeljusti pasti.

Pred dvajsetimi leti je v New Yorku umrl civilni inženir Johnson, ki svojim otrokom ni zapustil drugega, kot najemninsko pravico do kosa puščavskega ozemlja v Mexici. Dotično ozemlje ni produciralo ničesar, zato je bilo oddano v podnajem neki oljni družbi, ki je kmalu odkrila tam bogate oljne vrelce. Vrelci so bili na sodišču cenjeni nad milijon dolarjev, in Johnsonovi otroci so bogato preskrbljeni. Rojaki, držite svoje lote in farme, ker nihče ne ve dneva, ure in prostora, kdaj ali kje brizgne zlati oljni curek proti nebu!

Jože iz Most pri Ljubljani, ki je mnogim bivšim delegatom konvencij JSKJ znan po svoji neizcrpni šaljivosti, mi je po rojakinji, ki je pred kratkim dospela iz Slovenije v Cleveland, poslal lično "rdečo brošuro." Prečitati je še nisem vtegnil, toda zanese me, da prijatelj Jože nima namena me pohujšati ali pa, da vsaj ne veruje v možnost česa takega.

V legislaturi države Ohio je bila vložena predloga, da naj se učiteljicam prepove kaditi cigarete. Saj res, punce naj kadijo cigare!

V zadnji izdaji lista je kar mrgolelo suhih števil, katerih do britkega konca ni dolžan prečitati nihče, razen glavnega tajnika in urednika. Dvomim tudi, da bi si kdo prostovoljno naložil tako pokoro. Zase sem prepričan, da je za ta štiridesetdanski post kvota pokore dovolj velika in da imam še nekaj rezervne, oziroma kredita za bodoče.

Ste videli našega oboževanega Lindbergha! Kakšno srečo je imel, dokler je pustil ženske v miru! Komaj pa je začel frčati s svojo zaročenko, je padel. Tako se je zgodilo že tisočerm, ki so se ženili, oziroma oženili!

TEDESKI PREGLED
(Nadaljevanje iz 1. strani)
Miss Ann Morrow se ni nič zgodilo, Lindberghu pa je pri padcu vrglo iz sklepa ramo. Ko so mu zdravniki sklepno kost naravnali, se je še isto popoldne peljal na letališče v avtomobilu, katerega je vodil sam z eno roko. Spremljala ga je tudi njegova zaročenka; drugi dan sta se oba mlada človeka že zopet vozila v aeroplanu, katerega je Lindbergh krmaril z eno roko.

ZVEZNI KONGRES, katerega doba je avtomatično potekla dne 4. marca, je v zadnjih dneh zasedanja sprejel takozvano Jonetosovo postavo, ki vsebuje močno poostrene kazni za kršilce prohibicije. Po Jonesovi postavi bo mogoče kaznovati butlegarja za prvi prestop s petletnim zaporom ali \$10,000 globe ali z obojem. Take kazni so sicer namenjene v prvi vrsti za velike butlegarje, ki kršijo prohibicijske zakone na debelo, toda v posameznih slučajih se bodo lahko izrabile tudi napram revnemu kršilecu prohibicije. Nasprotniki te postavbe so povdarjali, da v večjih mestih, kjer se najbolj krši prohibicija, ne bo postava imela nobenega pomena, ker enostavno ne bo mogoče dobiti porote, ki bi takega obtoženca hotela krivim spoznati.

V ZBORNICI reprezentantov je bila nedavno sprejeta predloga, da se zastopstvo v kongresu razdeli po različnih državah, ka-

kor določa ustava. To bi se glasom ustave moralo zgoditi po vsakem ljudskem štetju, to je vsakih deset let, toda kongres se ni gnil v tem oziru že od leta 1910. Nekateri države imajo v zbornici reprezentantov v Washingtonu preveč zastopnikov, nekatere pa premalo, ker je število prebivalstvo ponekod močno naraslo, drugod pa ne. V zveznem senatu pa dotična predloga ni prišla na vrsto. Nasprotniki prohibicije zdaj očitajo suhačem, da so vplivali na senatorje iz suhih držav, naj ne dovolijo razprave o predlogi, kajti če bi bila sprejeta, bi pomenilo, da bi mogle države dobiti nekaj več zastopstva v kongresu, suhe bi ga pa nekaj izgubile. Očitajo dalje suhačem, da na eni strani vpijejo, da se mora ustava za vsako ceno vpoštevati, namreč v kolikor se tiče 18. amendmenta, na drugi strani jo pa kršijo, ker ne dovolijo, da se zastopstvo v kongresu razdeli tako, kot ustava določa.

NOVA FEDERALNA UPRAVA

(Nadaljevanje iz 1. strani)
cretary of State) je navadno eden izmed dveh ali treh glavnih voditeljev stranke, ki je zmaga la na volitvah. Vrhovni poštar (General Postmaster), kakor se naziva minister pošte, je dostikrat oni, ki je bil načelnik narodnega odbora stranke. Finančni tajnik na drugi strani je navadno kak odlični trgovec ali finančnik. Tajnika poljedelstva in dela sta navadno zastopnika dotičnih obrtnih razredov.

Dolžnosti članov kabineta.
Secretary of State (državni tajnik). — On je načelnik State Departmenta. On se smatra po činu prvim izmed članov kabineta. Pod direktivo predsednika se dogovarja in dopisuje z zastopniki inozemskih vlad in vodi zunanje zadeve Združenih Držav. Poleg tega predsednik potem njega dopisuje z izvršitelji poedinih držav Unije. On je čuvar pečata Združenih Držav. On se podpisuje in pečati mednarodne dogovore in vse predsednikove proklamacije. On odobruje in izdaja potne liste in objavlja zakone in resolucije kongresa.

Secretary of State ima veliko število pomočnikov: "državnega podtajnika" (Undersecretary of State), štiri Assistant Secretaries, pravnik (Solicitor) in vodjo pisarne (Chief Clerk). Komplcirano delo tega departmenta podeljeno je v "divizije." Te divizije ali oddelki so za posle skrajnega Vzhoda, latinske Amerike, bližnjega Vzhoda (Near East Division, v katero spadajo posli v Jugoslavijo, zapadne Evrope, vzhodne Evrope, nadalje divizije za potne liste, urad gospodarskega konzulenta (Economic Advisor), urad za vize itd.

Secretary of the Treasury (zakladnični tajnik). On je federalni finančni minister in načelnik Treasury Departmenta. On nadzira upravljanje financ, pobiranje državnih prihodov, kontrolira kovanje in tiskanje denarja in ima razne druge delokroge.

Treasury Department ima razne divizije, na čelu katerih so pomožni tajniki (Assistant Secretaries of the Treasury), in urade, kot Federal Farm Loan Bureau (urad za poljedelska posojila), Mint Bureau (kovarna denarja), Bureau of Engraving and Printing (državna tiskarna), Bureau of Public Health (federalni zdravstveni urad), Budget Bureau, Bureau of Prohibition itd.

Secretary of War je federalni vojni minister. V njegov delokrog spadajo vsi posli, ki se tičejo narodne obrane in morskobalnih utrd. Razun nekotnih Assistant Secretaries je v tem departmentu tudi generalni štab vojske.

Attorney General je neke vrste federalni justični minister. On je načelnik Justice Departmenta. On je glavni pravnik Združenih Držav. Ta depart-

Jugoslovenska

Ustanovljena 1. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBAŠNIK, 4905 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: PAUL BARTEL, 901 Adams St., Waukegan, Ill.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik:

DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St. N. S. Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERN, 412—12th Ave. E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1900 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

Porotni odbor:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432—7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISH, 218 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikačje se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišniški sprječevali naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izpremembe naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovenska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani članicami.

ment ima svojega pravnega konzulenta (General Solicitor) in osem pomožnih Attorney Generals.

Postmaster General je načelnik poštne departamenta. Njemu pomagajo štirje pomočniki, ki jih imenuje predsednik. Razun poštarjev prve, druge in tretje klase, ki jih imenuje predsednik, on imenuje vse ostale poštne upravitelje.

Secretary of the Navy je načelnik mornariškega departamenta. On nadzira gradnjo, moštvo, oborožanje, preskrbovanje in rabo vojnih ladij po nalogu predsednika, ki je vrhovni poveljni vojni in mornarice. Pod njegov upravo je Bureau of Navigation, Naval Observatory, Bureau of Aeronautics in nekoliko drugih oddelkov.

Secretary of the Interior (tajnik notranjih zadev) upravlja vrsto raznih federalnih uradov, kot so General Land Office, Bureau of Reclamation, Geological Survey, Office of Indian Affairs, Bureau of Pensions, Bureau of Education in National Park Service. V njegov delokrog spadajo tudi nekatere dolžnosti v zvezi s teritoriji Alaska in Hawaii.

Secretary of Agriculture je načelnik poljedelskega departamenta. On je odgovoren za vse delo v pospeševanje poljedelstva v najširšem smislu. Oddelki tega departamenta so vremenski urad (Weather Bureau), Bureau of Animal Industry, Dairy Industry, Plant Industry, Chemistry and Soils, Entomology, Biological Survey, Public Roads, Agricultural Economics, Home Economics in Forest Service.

Secretary of Commerce (trgovinski tajnik) ima dolžnost pospeševati trgovino Združenih Držav, rudništvo, tovarništvo, brodarstvo, ribarstvo in prevozne interese. V njegov delokrog spada uprava svetilnikov, ljudsko štetje (Census), nabiranje podatkov o inozemski in domači trgovini, urad za patente itd. Herbert Hoover je bil osem let načelnik tega departamenta.

Secretary of Labor (delovni tajnik) mora po zakonu pospeševati dobrobit ameriškega delavstva, zboljšati njihove delovne razmere in omogočiti boljši zaslužek. On more delovati kot posrednik ali imenovati komisije za posredovanje med delodajalci in delavci. V njegov delokrog spada uprava priseljeniških zakonov, uprava naturalizacijskih zakonov, nadziranje in preiskava dobrostanje otrok in žensk.

Federalna uprava se je razvila v kolesalno podjetje, ki ima svoj vpliv na življenje in blagostanje vsakega človeka v Združenih Državah. Radi tega je

GLASOVI Z RODNE GRUDE

V Ljubljani je v prvi polovici februarja zavladalo nenavadno hude zime, v pomanjkanje premoaga. Zdr. Puc se je obrnil na Trboveljsko družbo z nujnim vopom, da nabavi mestu premoaga, toda tam so se izgovarjali da morajo vse producirani mog oddati železnicam.

se je brzojavno obrnil na metnega ministra, naj izpše, da Trboveljska družba skrbi Ljubljani vsaj 600 novov premoaga. Za prvo se je župan odredil, da se s nim strankam prodaja ane premoag, ki ga ima precej logi mestna pinarna. Prese le v količinah do 50 kilogramov. Mesto je narjavega premoaga.

Na poziv kralja Aleksandra je prevzel znani češki film strokovnjak, dr. Karl B. vodstvo reforme jugoslovdavčne, proračunske in kupne gospodarske politike jo namerava izvesti vladno.

S kraljevim dekretom odpuštile kazni in ustavitelj tožbe radi razžaljenja vja in drugih političnih delov kazenskem in tiskovnikonu. — Uveljavljeni snovi, strožji predpisi o orožja.

V Ježici je dne 7. februarja umrl g. Anton Zibert, strelj v pokoju, star 86 let, jen je bil leta 1843 v KraBrdu pri Krašnji. Odlični svetni delavec je bil brat priljubljenega slovenskega satelja Podlimbarskega.

V Litiji je zmrznil v hlevu 60-letni Jože Grobčan, znan po vsem Zasavju imenom Kovčekov Pepel, je brezdomec, berac, a dobra duša in veseljak. ga povsod radi imeli.

Z veliko radovednostjo pričakovalo, kaj bo zskim zastopom v Trbovelji Sedaj je imenovan za obga komisarja dosedanjega g. Sitar. Imenovani so dosedanjí občinski odboizvemski komunisti, mandati so razveljavili. Mesto teh so imenovani rudniški ravnatelj inž. (Dalje na 8. strani)

naravno, da osebe upravljalne uprave je stvar, ma širšo javnost.

NEW ERA SUPPLEMENT

Edited by Anthony L. Garbas.

Current Thought.

IS LODGE PROPAGANDA DESIRABLE?

The word propaganda itself has obtained a hideous significance chiefly as a consequence of the recent war in which each nation involved in the bloody melee managed to spread propaganda or ill feeling against other nations, masked as patriotism. This, of course, was evil propaganda and it shall take considerable time before people realize that both legitimate and illegitimate propaganda can be aroused. Propaganda may be defined as the transmission and diffusion of policies or information to the end of securing some definite action.

Propaganda is not a new phenomenon, it began when Adam was convinced into eating the first apple and shall exist as long as one person attempts to convince another of anything. Regardless of whether Eve's propaganda was accomplished for a desirable end or not, it is our purpose to emphasize and discuss rather the present and future than the past from which no good can be derived.

Propaganda can serve a useful purpose. Advocates of education, charities, religion, literature, music and other social problems, used propaganda effectively. In our latest presidential campaign both candidates might correctly be regarded as propagandists since the one attempted to arouse the conscience of the nation on the prohibition question, while the other maintained a more conservative position, each, however, with the purpose of winning us over to their convictions.

I maintain therefore that lodge propaganda is likewise desirable because it encompasses a great good, operating upon the malleable minds of our people. The end we all desire has been harped on often, mainly, that it is of extreme importance that we as American-Slovenes remain united as firmly and as long as possible. Our lodges can be of great assistance in molding public opinion and in binding us into a secure unit. Therefore let us continue to disseminate the purposes of our organization that we shall not decline to a condition of "nothingness."

RATING OF PEOPLE OF JUGOSLAVIA

The statisticians of Jugoslavia have just compiled some interesting information concerning the intelligence of the three groups of people, comprising the triune territory. The intelligence was based on the percentage of those able to read and write. Ninety-five out of every hundred Slovenes qualified in this test and assumed the highest honors. The people of Southern Serbia on the other hand attained the lowest mark of 16.14%. In Bosnia and Herzegovina the people accomplished the statistician's grading of 19.44%. The inhabitants of the section known as "Crna Gora" achieved 32.98% as their standing. Vojvodina follows the Slovenes with an average of 76.69%. The Croats come next with 67.85% of their people able to read and write. The Dalmatians are said to be around the 50.52% mark.

The average ability to read and write for the Jugoslavs taken as a whole is 48.52% with 18.09% more men than women having knowledge of reading and writing.

The location of the various people accounts for their respective learning in the essential studies of reading and writing. Nations surrounding a group of people have had a direct influence upon the progress of a particular people. In many cases frequent invasions of warring countries meant preparedness for a counter attack rather than better acquaintance with the finer arts.

A LUCKY NAME

A great French critic once pointed out that nothing was luckier for a novelist than to have the letters Z and A in his name, and cited Balzac and Zola as proofs of the dictum. Many of our Slovene names contain the valuable letters as: Zupancic, Zbasnik, Plautz, and many others, who knows but we may have hidden talent among us.

If you are a conscientious member of your lodge, you should not be guilty of doing nothing.

JUGOSLAV MINISTER IN WASHINGTON

A Slovene, Dr. Leonid Pitamic has been named to represent the people of the triune nation in U. S. His ability as a diplomat is unquestionable since his previous work in all respects impresses us favorably.

Dr. Pitamic, although only 44 years old, is well acquainted with his new diplomatic position having served in the same rank at Prague, Czechoslovakia.

During his academic days he excelled in his studies, receiving many honors. After completing his course in law he served in various capacities. Beginning as a professor at the University of Vienna, he gradually worked his way into the position of dean of the college of law at the University of Ljubljana where he later was elected president of the entire university for a term of two years. He is author of "The State" and many other books, all recognized by authorities and critics as very desirable works.

Dr. Pitamic is expected to arrive in Washington sometime this month. His former good work assures us that he shall accomplish as good a record during his stay in this country.

Mme. SPASICH'S CONCERT A SUCCESS

Mme. Draga Spasich, prima-donna of Royal Opera House of Belgrade, Jugoslavia, is making a nation wide tour. She has sang in New York, Chicago, Elizabeth, N. J., Johnstown, Pa., and last Saturday evening entertained the people of Cleveland, Ohio. Mme. Spasich attracted an exceedingly good mixed audience of Slovenes and Croats, pleasing all of them with her folk songs, which she sang with intense feeling in a clear and full soprano.

Congratulations Mme. Spasich for the admirable manner in which you presented your concert, we hope that you shall find an occasion to repeat your concert in Cleveland.

Aspiration is fifty per cent realization and fifty per cent sweat.

CONFESSIONS OF AN ICEMAN

(Continued from last issue)

On Saturday the tenants of most of these apartments ordered a hundred or more pounds of ice. In the beginning of my chosen vacation labor I was often puzzled as how a woman ever could demand an iceman to stick a hundred-pound piece of ice into an ice box made for about fifteen pounds, but like all amateurs I soon learned. The lady of the house would lead me to the bath room and I often hesitated since common sense told me that of all places the bathroom is the most ridiculous place for ice. The lady usually warned me to drop the ice gently into the bath tub. I've often heard of ice packs, but never of ice baths, however, later I learned that it was to bathe bottles of beer.

At one time both the grocery boy and the iceman were on intimate terms with the housewife, but since the chain stores have sprung into existence, only the iceman is the confidant of all secrets, gossip etc. And as soon as the electric iceman comes into universal use, it will be nerve racking for the mistress for how can a frigidaire hold a conversation, comment on a batch of beer or fondle youngsters. It may serve its capacity in a meat market keeping a lot of boloney and others meats cold, but it shall always prove a load of discontent to the wife.

NEARLY A COSTLY MISTAKE

As previously informed, it was my daily habit to yodel the word "ice" at an early hour when otherwise a neighborhood is still in a peaceful state. In fact I learned to yodel too well, I discovered that housewives made official complaints, maintaining that I aroused their tots and disturbed the entire household at a premature hour. After being reprimanded for the misdemeanor of provoking a lot of static, I determined to lead a more noiseless career.

It was customary for icemen to distribute prettily colored ice-cards, indicating the amount of ice a customer desired which of course did not mean that they received that much. It made it unnecessary for the owner of such a sign to keep constant watch and in anxiety for the iceman. It must be understood, however, that a hundred out of a hundred times it saved little work for the iceman for the card either was not supposed to be up or else it signaled the wrong amount.

On a certain early morning and on the first day in a territory entirely new to me, I spied for cards and intermittently made a blood curdling yelp like an Indian in distress. While in the act of escorting a hunk of ice to an icebox, it behooves me to say that I almost was the victim of an outrageously insane female. I scampered up a flight of stairs with a piece of ice clasped in my tongs and as it is a privilege of every iceman, I opened the door and walked in as precariously as possible that I might not alarm someone. I regret to this day that I ever saw this particular ice card. Coming into the kitchen and observing no ice box, I hastily determined that it must be located in a pantry and selected one of about fifteen doors. To my sorrow my deci-

Sport Sense

The Stribling-Sharkey fray as was expected, went over with a bang financially, receipts being such as to bring a smile to the face of any promoter. The attendance no doubt was more due to the fact that this fight gave people an excuse to spend the evening somewhere else than in their usual haunts than because the event stood out as an attractive fistic program.

As a fight, the Stribling-Sharkey affair had no particular appeal. But when you put an event of that sort in a community crammed with visitors who have plenty of money and too much time on their hands, the fight card was bound to benefit.

In the advertising issued by the Garden Corporation for the Miami fight, the name of Jack Dempsey appeared in larger letters than the fight principals.

BETSY ROSS' SPILL LOYALITES

In a fast and interesting contest, the Betsy Ross' pinsters of the J. S. K. J. threw the aggressive Loyaltite quintet for a loss. There were a number of players who upset the pins for a two-century mark or better. Peggie and Baraga of Betsy Ross' performed the most damage while Pat and Pekol were star pingetters for the opponents.

LOYALITES	
Kuhel	147 176 174
Mrzlikar	151 147 128
Rudy	139 201 159
Pat	170 171 159
Pekol	159 161 201
Total	2440

BETSY ROSS	
Peggie	144 200 205
F. Kovitch	151 189 151
Mandel	179 190 144
G. Kovitch	108 129 169
Baraga	225 159 213
Total	2551

Waukegan, Ill.

Favorable weather conditions for an ideal baseball game induces me to write something concerning our coming Comrade team. At present there are about 25 men with more or less of an ability to play ball, everyone of them, however, is anxious to get out on the lot and into action. Preliminary to any outdoor practices I expect to get the fellows into fair shape by holding light workouts at the Y. M. C. A. This should give all of them an equal chance to make the squad

Waukegan, Ill. Favorable weather conditions for an ideal baseball game induces me to write something concerning our coming Comrade team. At present there are about 25 men with more or less of an ability to play ball, everyone of them, however, is anxious to get out on the lot and into action. Preliminary to any outdoor practices I expect to get the fellows into fair shape by holding light workouts at the Y. M. C. A. This should give all of them an equal chance to make the squad

Waukegan, Ill. Favorable weather conditions for an ideal baseball game induces me to write something concerning our coming Comrade team. At present there are about 25 men with more or less of an ability to play ball, everyone of them, however, is anxious to get out on the lot and into action. Preliminary to any outdoor practices I expect to get the fellows into fair shape by holding light workouts at the Y. M. C. A. This should give all of them an equal chance to make the squad

Waukegan, Ill. Favorable weather conditions for an ideal baseball game induces me to write something concerning our coming Comrade team. At present there are about 25 men with more or less of an ability to play ball, everyone of them, however, is anxious to get out on the lot and into action. Preliminary to any outdoor practices I expect to get the fellows into fair shape by holding light workouts at the Y. M. C. A. This should give all of them an equal chance to make the squad

Waukegan, Ill. Favorable weather conditions for an ideal baseball game induces me to write something concerning our coming Comrade team. At present there are about 25 men with more or less of an ability to play ball, everyone of them, however, is anxious to get out on the lot and into action. Preliminary to any outdoor practices I expect to get the fellows into fair shape by holding light workouts at the Y. M. C. A. This should give all of them an equal chance to make the squad

of fourteen which I expect to maintain. One of the players who I am sure will make good because of his previous experience and reputation is, Al Robarge, captain of the team and an all around utility man who has had a good deal of service with the Milwaukee Association. We all are confident of having a team that can be matched with most any since we have Al and his brothers. His brother, Walter is a catcher that is hard to beat. He can make that pill travel with more speed and exactness than many a player I ever saw. Phil, another brother, will be either our first baseman or an outfielder, playing commendably in both capacities. He also can swat the pill and make it hum with delight. Johnny Zerk, a former pitcher of the Waukegan Business-men's club is an ace in the art of hurling the sphere, thus we expect great things of Johnny. Another gentleman well known locally as a pitcher and strike-out artist is Frank Repp, and he promises to keep up his good "rep."

There are many others who no doubt deserve a good word, but whom I have omitted, however, I shall disclose their identities just as soon as they prove that they are good material. I shall have a complete lineup in the near future.

Fred L. Terlap, Manager of the Comrade Team.

Bob O'Farrell, Giant catcher, who makes his home in Waukegan, and is a friend of the majority of the prospective players of the Comrade team, has left his city for San Antonio to join his team-mates in their spring training. O'Farrell is regarded as one of the best catchers in the National League. In 1926 O'Farrell was awarded the valuable player award, while playing with St. Louis. While O'Farrell only caught a comparatively few games last year, it is predicted by observers that Bob will probably be the mainstay of the Giant staff this year.

Brother Fred Terlap tells us that O'Farrell was very much impressed with the Comrade players and believes that a successful season is in store for them.

Brother Fred Terlap is in favor of a J. S. K. J. league, are you? Take advantage of your paper, the New Era, and exchange ideas about the new athletic movement that our organization is sponsoring. Every lodge should at least have one baseball team and if any group can see its way clear in supporting two, all the better. There are many benefits derived from supporting a team. Physical and mental benefits are acquired, and it tends toward the development of high ideals and loyal membership. Therefore express yourself, give vent to your ideas about the way our baseball teams should be managed.

Joliet, Ill.

Our first bowling match-game was played Sunday morning at the Hub Recreation alleys with the St. Francis team of the K. S. K. J. Both teams were quite evenly matched and consequently a close game was the result. In the scramble, however, our team, the St. Peter and Paul nosed out our opponents in total pins. The St. Francis aggregation knocked down more timber in the first two games, but our play-

ers with their marvelous technique piled up a neat score during the last game to come through with a "win." Honors for splendid pin smashing went to F. Bozic of our team and A. Fido of the St. Francis quintet. A return game with St. Francis is to be played March 1st.

Brothers J. P. Lunka and J. J. Zivetz rolled a close single game which failed to conclusively determine the "champ."

As chairman of the sports committee I would urge everyone of our young members to attend the next meeting which is to be held on the third Sunday of this month. This meeting is vitally important since many matters of direct interest to you will be discussed. We want a baseball team this year and one of an excellent calibre, so let's make our presence known at the meeting by falling into the discussions on questions on hand. Further discussion must be had on the Card Party, remember then to appear at the meeting and hear what Brother John Lunka, chairman of the card party committee has done.

A. Skul, Chairman of Sports Committee.

INTERESTING FACTS ABOUT PRESIDENTS

Lincoln was the first President that wore a beard. Grant was the first to wear a mustache.

Van Buren was the first President not born a British subject.

The first five Presidents were men who lived during the Revolutionary War.

Buchanan was the only real bachelor President we have had. Cleveland was a bachelor when he became President, but soon married.

Garfield was well versed in German and made a number of political speeches in that language.

Washington died in the last year of the century, the last month of the year, the last day of the week and the last hour of the day.

John Adams and Thomas Jefferson died on the same day, July 4th, 1826. Jefferson's last words were, "This is the Fourth of July." "Adams: "Thomas Jefferson still lives."

Zachary Taylor never voted or held an office until elected President.

Washington and Monroe were the only Presidents who served together in the Revolutionary War. They were in the battle of Trenton, where Monroe as a lieutenant, was wounded.

Madison was the last surviving signer of the Constitution of the United States.

John Adams and Thomas Jefferson were signers of the Declaration of Independence.

John Adams lived to be ninety, longer than any other President.

"Eight" was Benjamin Harrison's lucky number. He was nominated on the eighth ballot, elected in 1888, and there were eight letters in his first and last names.

It requires thirteen letters to spell Woodrow Wilson and Herbert Hoover.

Bible names predominated among the early Presidents. James, five; John, three; Andrew, two; Thomas, one; Abraham, one; Benjamin, one.

The greatest principle of human satisfaction is doing something, why not engage yourself in the work of your lodge.

EXCHANGES

Joliet, Ill.

Some big events are in store for the people of Joliet, as the result of well attended meetings at which both old and young participate in the discussions for more and bigger affairs. A Card Party and our baseball team has taken up a considerable amount of attention. It is surprising how well both the junior and senior members cooperate toward the welfare of our lodge.

At the meeting of Sunday, February 17th, Brother president reported on the meeting of officers held at his home Friday evening, February. The session was held to outline a systematic schedule or program for the meeting of the 17th. One of the things decided at the meeting of the executives was to stage a big card party on Friday evening April 12th which was unanimously voted upon at the regular meeting.

Brother Lunka was made chairman of the committee for putting across the card party. Everyone seemed to be in favor of the step made and promised to act in every manner possible to break last year's record of the "biggest Card Party ever held in Joliet." Chairman Lunka has already received a good deal of assistance in the form of prizes from our friend Justice of Peace Joseph A. Zerbe and Brother John Zelko Sr. All members desirous of doing their "bit" can do so by leaving their share with Brother Lunka at 524 Ruby St. or with the secretary. One prize with the valuation of \$15 may be seen at the home of our president.

Brother Anton Skul, chairman of sports gave an interesting report on progress already made in the direction of athletics, and also gave a list of bowling contests booked for the balance of the season. Boss Skul claims to have a very promising team, we certainly are glad that Tony is so enthusiastic over our coming nine and more power to you, Tony!

Many other topics of importance were "put across" at the last meeting. A good old fashioned luncheon and entertainment closed the evening of our meeting and all of the members hoped to have more of 'em.

Our lodge is now well cleared of delinquent paying members. Therefore I wish those who are in good standing would continue to pay their assessments on time which to a great extent determines the material standing of our lodge.

Sunday, March 17th will be another big meeting, something of special interest will be on "tap" again for that day. All who are interested understand, so come everybody.

John L. Zivetz Jr., Sec'y.

WASHINGTONS NOTICE

All members of George Washington lodge No. 180, are urged to attend the meeting of next Tuesday, March 12th, at the S. N. D. Refreshments and music for dancing has been provided that we may conclude the evening in an enjoyable fashion.

Mary Kalcic, Secretary. Joseph Jaklich, President.

Is your lodge in perfect health or does it suffer from some ailment? Remember that lodges as well as individuals must resist decadence, various attacks, etc.

HOPE

(For A. T.)

One day I made a little boat
All shining, gold and blue,
I filled it with dreams and good
wishes.

And I send it sailing to you,
Its cargo of joy overflowed it,
Its name? I called it hope.
I sent it, all eager and shining,
To sail over yonder slope.
It sailed away last summer
And I know it reached your
heart,

For that is the harbor I intended
It should find, and its cargo
embark.

For somehow your smile is
more cheerful,

Your eyes are bright and gay.
For where there is hope there
is gladness,

Hope chases all sorrow away.
Christine Troya.

BARE FACTS

Peter the wild boy, a savage creature found in the forest of Hertsward, electorate of Hanover, when George I and his friends were hunting. He was found walking on his hands and feet, climbing trees like a squirrel, and feeding on grass and moss, November, 1725. At this time he was supposed to be 13 years old. He died while under the care of an English farmer, February, 1875. He preferred wild plants, leaves, and the bark of trees to any other kind of food. No efforts could greatly change his savage habits or cause him to utter one distinct syllable. Lord Monboddo represented him to be a proof of the hypothesis that "man in a state of nature is a mere animal."

Beards. The Egyptians did not wear beards; the Assyrians did. They have been worn for centuries by the Jews, who were forbidden to mar their beards, 1990 B. C. The Tartars waged a long war with the Persians, declaring them infidels, because they would not cut beards, after the custom of Tartary. The Greeks wore their beards till the time of Alexander, who ordered the Macedonians to be shaved, lest the beard should give a handle to their enemies, 330 B. C. Before 1840 shaving was almost universal in the United States. A bearded lady was taken by the Russians at the Battle of Pultova, and presented to the czar Peter I, 1724; her beard measured 1½ yards. A woman is said to have been seen at Paris with a bushy beard, and her whole body covered with hair.

Sneezing. The custom of saying "God bless you" to the sneezer originated according to Strada, among the ancients, who fearing danger from it, after sneezing made a short prayer to the gods, as "Jupiter, help me." The custom is mentioned by Homer, the Jewish, and others. Polydore Virgil says it took rise at the time of the plague, 558, when the infected fell dead, sneezing, though seemingly in good health.

Pawnbroker's three balls. This sign was taken from that of Italian bankers, generally called Lombards, who were the first to open loan shops in England for the relief of temporary distress. The greatest of the Lombards were the celebrated and eventually princely house of the Medici of Florence. They bore pills on their shield (and those pills, as usual then, were gilded), in allusion to the professional origin from which the name Medici was derived; their agents in England and other countries placed their armorial bearings over their doors, and others adopted the sign.

Barber's pole. In former times, when the barber united with his art that of surgery, or at least of blood letting, the

barber's-pole had a real significance. The gilt hall at the top represented the brass basin used for lathering the customers; the pole represented the staff held by the persons during venesection; while the two spiral ribbons painted on the pole represented, the one, the bandage twisting around the arm previous to blood letting, and the other, the bandage used for binding up the arm afterwards. Now that the barber's art has fallen from the once high estate the barber's-pole has only a historical significance.

Signature of the cross. The mark which persons who are unable to write are required to make, instead of their signature, is in the form of a cross (X); and this practice having formerly been followed by kings and nobles, is constantly referred to as an instance of the deplorable ignorance of ancient times. This signature is not, however, invariably a proof of such ignorance; anciently, the use of this mark was not confined to illiterate persons; for amongst the Saxons the mark of the cross, as an attestation of the good faith of the person signing, was required to be attached to the signature of those who could write as well as to stand in the place of the signature of those who could not write.

MUST THEY BE ALIENS FOREVER?

In the United States today there are many thousands of aliens to whom the right of ever becoming citizens is denied. They have lived here for many years. They have proved law-abiding and useful members of their communities. They have the right to remain here indefinitely. But they cannot under our present law become American citizens and must suffer all the inconveniences and hardships of alienage.

Among the current recommendations made by Secretary of Labor Davis to congress, none commands more sympathetic attention than his plea for relief of these men and women. It is to be hoped that before congress adjourns it will lift a heavy burden from their shoulders and make these aliens—most of them not alien to the life and spirit of America—in law as well as in fact a part of the United States.

These men and women are frequently classed as "illegal entrants." The words convey some unpleasant connotations, but let us not be afraid of words. Here are the facts. Under the law an illegal entry is constituted by entering this country without being examined or without paying a head tax or by remaining in the United States beyond the period for which the entrants has been admitted. In practice, everyone whose legal admission cannot be shown by the immigration records of arrivals, is considered to have entered illegally.

How They Entered

It was only on June 3, 1921, that the first quota law, restricting the number of immigrants who might enter the United States went into force. Before then illegal entry was not deemed the serious offense it is today and our immigration laws were not so widely known. Of the thousands of immigrants who entered this country without inspection prior to June 3rd, 1921, many probably did not know they were breaking a law. In the vast majority of cases they would have been legally admitted, had they presented themselves. But they crossed on trains or bridges from Canada without examination though often without any conscious attempt to elude the

immigration inspector. They dodged the examination at the port of entry only because they came under assumed names and with steamship tickets issued to others, mostly to evade foreign military service, which they thought was a much graver offense and actually was in the eyes of the United States no offense at all. Alien seamen were entitled to land for sixty days for the purpose of "reshipping foreign" and many of them, unable to find a berth in proper time, drifted into other occupations and stayed in this country. It was commonly thought that after the statutory period for deportation had elapsed the immigrant acquired a lawful residence in the United States.

Moreover there are many more thousands of immigrants in this country who entered after inspection and in conformity with the law but of whose entry no record can be found. There are omissions and errors in the immigration records themselves. Misspelling of foreign names may make it impossible to identify the alien who applies for the certificate of arrival, necessary for naturalization. Immigrants who underwent the proper inspection under assumed names, have often forgotten the alias which served them many years ago for a few days. The record of legal admission cannot be located if the immigrant does not remember—as is frequently the case—when or on what ship he arrived. There is, for example, the case of a girl brought here by her mother when she was about one year of age. Now the mother is dead and the girl cannot, of course, recall the circumstances of her arrival. She cannot become a citizen or even secure a return permit if she wishes to go abroad, but is classed as "illegal entre." As Secretary Davis says, "doubtless there are put to great inconvenience and even hardship by these conditions."

(To be continued)

YES, WE HAVE SOME BANANAS

Most of us no doubt recall that one time popular tune which took its place with the classic sheet music on our pianos and is now either packed away in some forsaken corner of the attic or has been burned with other useless things. The words to this melody must have been composed by a fruit grower at a time when there was a general shortage for this wholesome fruit.

Now that United States imports something like 60,000,000 bunches per annum there is no necessity for such a song as "Yes, we have no bananas." Boston, New York and Baltimore share about forty per cent of the total delivery, New Orleans receives about sixty per cent showing that the South and West are taking kindly to this handy form of food.

Although of no historical value it is well to know that there are approximately 180 bananas in a bunch, the consumption measured in single units, amounts to the amazing aggregate of ten billion eight hundred million, or something like one hundred per capita of the population. The nice thing about bananas is that they are already wrapped in their own skins protecting itself from any possible infection.

People sometime get up scares over a prospective famine but there is no danger as long as we get the "banan."

LIBRARY NEWS

New books received at the St. Clair Branch Library, Cleveland, Ohio:

Adams, "Pilgrims, Indians and patriots;" Austin, "Land of little rain;" Bailey, "Magic realm of arts;" Ball, "Independ-

GEORGE KOZJAK

Slovenian Janissary,
Fifteenth Century Story Of The Slovenian Home-Life.
By JOSEPH JURČIĆ
English Version By John Movern

(Continued)

CHAPTER IX.

Having already gone too far ahead with our story, let us now return to young George Kozjak, who was kidnapped by the gypsy, and the events that ought to have been told beforehand.

The gypsies took the lad away swiftly. Even though they had small horses, these horses were much fleet and faster than the war-horses from the castle ridden by the Kozjak's servants. They took a little used road, but nevertheless the following morning they reached the boundary line where they were out of danger from their pursuers. Here they discussed into what country they should go. Almost every man then with Samol desired to go to Hungary; Samol alone insisted upon going to Turkey. It was this dispute that caused the dissolution of the honorable party. The altercation nearly caused bloodshed. However, when Samol agreed to give his comrades more than one-half of the bloody money he had received as a ransom for kidnapping the boy, they compromised the dispute peaceably.

The tall chief then started for Turkey where he was to fulfill his agreement and in the meantime get some money for the handsome lad. Riding away upon the horse's back the lad cried vehemently and begged the gypsy for freedom. But instead of having any mercy upon the child, the gypsy shut the child's mouth with a hand and held him roughly.

On his journey to Turkey the gypsy met a band of his brethren, who tore off the last piece of the good clothes that the lad had worn. Upon arriving at the Turkish boundary line the gypsy sold the lad to a Turk who was gathering Christian children for the Janissary Military Academy.

That part of Asia which was the original home of the Turks was conquered by the Arabs in the eighth century A. D., and the Turks embraced the Mohammedan religion after the Arabs. Sometime later, however, the Turks obtained part freedom from their conquerors, and some years thereafter they attained an absolute independence. The prominent Osman, the forefather of the present Turkish Sultan, conquered a few provinces in Asia Minor from the then Christian Caesar of Constantinople, and thus became an independent sovereign. Some year later his son Orkhan conquered by force of arms all Asia Minor, and he was the Turkish ruler who founded that Turkish army, namely, the janissaries. The janissaries had been solely responsible for the fact that the Turkish name had for a long time caused fear and trembling among the people throughout Europe, particularly among our people in Jugoslav provinces. Orkhan's diplomatic adviser was the great wizard Aladdin. It was he who advised Orkhan to rear and educate the captive Christian lads in military academies. These became the soldiers called janissaries.

At the beginning this newly founded army numbered scarcely one thousand men. But as early as 1360 A. D., during the rule of Amarah I., who is said to have been the final founder of this new army, the number of janissaries swelled to twelve thousand men. The Turks continued to extend their rule in Southern Europe, and in 1453 A. D. they

conquered the city of Constantinople. The more Christians they subdued, the more Christian boys they captured and took away to Turkey. Thus they continued to increase the janissary army, until its number reached forty thousand men. These fierce warriors were all of Christian blood, but not knowing it, they unmercifully fought against their parents, brethren, and their religion.

conquered the city of Constantinople. The more Christians they subdued, the more Christian boys they captured and took away to Turkey. Thus they continued to increase the janissary army, until its number reached forty thousand men. These fierce warriors were all of Christian blood, but not knowing it, they unmercifully fought against their parents, brethren, and their religion.

Little George Kozjak also came into the Janissary Military Academy. As the years went by, he grew up and became just as powerful and mighty a youth as his father had been at one time, far away in his native land. But what a great change had taken place in this lad! He was no longer that child pious Kozjak's son, as at one time, but had become a mad Turkish soldier.

Young George soon grew accustomed to his new comrades to his new environment and to the new teachings. The unscrupulous Mohammedans destroyed the last seed of his Christian culture when it hardly had taken root. Instead of the religion that teaches us to love our neighbors, he embraced the Mohammedan faith, which teaches its followers to hate and massacre the Christians and to annihilate their holy religion. The war spirit that inspired his father was not lacking in his son. The only difference between the father and the son was that the father fought only to defend those helpless and innocent people who were unjustly oppressed and persecuted, while his son, who had become a Turk, was always longing for massacre and for bloodshed. The bygone years had almost completely obliterated from the memory of this youth the time of his childhood days. This savage janissary very little recalled those days when he lived with good people who loved him and taught him to love his neighbors. Nevertheless, his father, his bad uncle, the magnificent castle where he at one time lived, and the good people who so dearly loved him, had not been totally obliterated from his memory. Occasionally those happy days come back to his memory, but they seemed to him as an interesting dream. He could not recall anything correctly. The name of his father, the place and the country where he at one time lived, had passed out of his memory. He no longer knew how to speak the Slovene language. He spoke the language he had learned among the foreigners.

If we begin to think how easily it is for us to forget the events that took place in our childhood days, even though we have lived in the same place and under the same environment, which has kept on refreshing our memory, we can readily believe that the boy, who was taken away among the foreigners in his infancy, had forgotten his father and his native land.

It did not take very long and the heroic janissary, Kozjak's son, became a colonel of the orthogru (this being the name of a small or a large army of these janissaries) and he was the bravest and most daring soldier in war. But he was somewhat different from his comrades; that is, he did not always long for robbery and for massacre of the poor and harmless people, as did his fellow-comrades, neither would he fight with children and women, but with soldiers only. For this reason the savage Turks, had remained somewhat unspotted. It is true that he never inquired what was the cause of the war into which he went, but he followed the fierce Turks wherever they carried the emblem of their prophet Mohammed.

In war this mighty janissary displayed so much courage and bravery that even the Turks themselves were somewhat afraid of him and therefore respected him. The Turks well knew the great value of such a soldier as this Kozjak's son was. He was as brave as a lion, and it was his bravery that gave encouragement to his comrades to go to the front lines in a battle. On account of his courage and bravery he was made a commander of a large force even though it was not customary to appoint so young a man to such responsible position.

Phunology

BORROWED, STOLEN AND ORIGINAL JOKES

Terribly Expensive.

"I don't see why having your car overhauled should be such a depressing experience."
"You don't eh? Well, it was overhauled by a motorcycle cop."

His Collar Size.

A colored woman went into a store to buy a collar for her husband.

"What size?" asked the clerk.
"I done forget de size," replied the woman, "but ah kin jes' manage to reach aroun' his froat wif mah hands."

No Hope

"I can do nothing for you."
"You claim to be a beauty doctor?"

"Yes, but you got the case to me too late."
"Huh?"

"About twenty years too late."

A monologist the the other day sang a song about making the audience feel at home and the funny thing about it was that the song made many people wish they were.

It's a Game.

"Well how do you find married life?"
"Great fun—my wife cooks and I guess what the dish is."

A Sure Remedy.

"How can I stop my son

striking matches on his trousers?"

"Buy him a celluloid suit."

"Some people are never satisfied—our neighbors used to complain that our baby cried in the night so now my wife sings him to sleep. Last night they knocked on the wall and said: 'Let him cry, let him cry!'"

Greatly Relieved.

A science teacher who lectures popularly on astronomy and things like that, invited questions at the conclusion of his regular talk. In a small town recently a man in the audience came forward and quired:

"How long did you say universe is likely to last?"
"I believe it has been estimated at something like million years," the scientist replied.

"I'm glad to hear that. first I thought you said million."

Helping Out.

"Can you hear my class arithmetic for me? It is about to recite the multiplication table."

"I'm weak in that myself," said the dramatic instructor. "Still, I can mark 'em on tures and deliver."

Not The Thing.

"No young man can wear mustache these days."
"Why not?"

"It would brush a girl's complexion off."

Doing nothing will mean stagnation for your lodge; lively work life.

The activity of your lodge interprets the type of members.

There is danger in delaying, get your members now.

EARN MOST AT 45

At 45 the average man has more money than he had before—or will ever have again. The top of the money hill, in most lives, is the 45th birthday anniversary. From then on, it's annually a down hill trip. And fewer men have \$100 or more at 75 than at 25,

ZAPISNIK REVIZIJE IN LETNE SEJE

(Nadaljevanje iz tretje strani)

sa, da bi se za njega plačal asmesent, ker je nezmožen za težko delo in star že čez 70 let. Predlog sprejet, da se plača asmesent iz sklada onemoglih za leto 1929.

Član društva št. 1, sobrat Jurij Rozman, star čez 70 let, prosi, da bi se za njega plačal asmesent. Ker je mož že star in nezmožen za težko delo, se sklenu, da se plača za njega asmesent iz sklada onemoglih za leto 1929.

Tajnik prečita prošnjo od društva št. 1, za brata George Barič, in njegovo ženo, sestro Barbaro Barič, ker sta oba že stara čez 70 let; se jima plača asmesent za leto 1929 iz sklada onemoglih.

Stefan Rauh, star nad 77, je nezmožen za kako delo, prosi da bi se plačalo asmesent za njega. Predlog sprejet, da se plača asmesent za leto 1929 iz sklada onemoglih.

Prečita se prošnja od društva št. 1, za člana John Butala, ki prosi, da bi se plačalo za njega asmesent. Ker je star že čez 70 let, je predlog sprejet, da se za njega plača eno leto asmesent.

Tajnik prečita pismo, oziroma prošnjo od društva št. 2, za člana Jos. Span. Na pojasnilo glavnega blagajnika, Louis Champana, in ker je član star že čez 67 let, se sklenu, da se plača za pol leta asmesent iz sklada onemoglih.

Prečita se pismo od društva št. 4, da je imel sobrat Joseph Demšar hudo operacijo, in ker operacija ni označena v jednotnih pravilih, se odobri predlog, da se plača svoto \$25.00 članu iz sklada onemoglih.

Glede prošnje sobrata Rudolfa Pletersček, člana društva št. 4, se sklenu, da se ga sprejme za enakopravnega člana, kakor hitro predloži glavnemu odboru novo preiskovalno zdravniško listino, ter da je pri volji podpisati listino, da se odpove bolniški podpori, ako slučajno bolezen nastane glede označenega uda, in kakor hitro prejme glavni urad njegovo prostovoljno podpisano listino "Waiver," se ga sprejme za enakopravnega člana.

Prošnja društva št. 11, za člana Mike Sutey. Se sprejme, ker je član že star nad 66 let, in ker je že več let brez dela, da se mu nakaže iz sklada onemoglih svoto \$25.00.

Prošnja člana društva št. 13, sobrata Mike Stifush, ker je že čez šest let bolan. Se prepusti glavnemu tajniku, da ga obvesti ali opozori na nova pravila. Nadalje določi se mu tudi podpora \$25.00 iz sklada onemoglih.

Tajnik prečita prošnjo od društva št. 26, za člana Johna Kravland, ki je imel dve operaciji. Ker po pravilih ni upravičen do dveh operacij, kateri je moral prestopiti in ker že hodi celih 14 mesecev k zdravniku ter je imel velikanske stroške, se mu določi svoto \$50.00 iz sklada onemoglih.

Sobratu Valentinu Leskovec, članu društva št. 29, se odobri njegovo prošnjo, ker je star že 63 let in ker je brez vseh sredstev, se mu dovoli iz sklada onemoglih svoto \$15.00.

Prošnja se odobri sobratu Andreju Primožič, članu društva št. 32, da se plača za njega asmesent za šest mesecev.

Pismo od sobrata Franka Aurednik, člana društva št. 33, se prepusti gl. tajniku. In ako sobrat želi kako podporo, se naj obrne na glavni odbor v obliki prošnje.

Prečita se prošnja člana št. 37, sobrata Andreja Kikel, ustanovnega člana društva Sv. Janeza Krstnika št. 37, Cleveland, Ohio. Ker je član star že čez 72 let, se mu plača asmesent iz sklada onemoglih za leto 1929.

Zadeva pokojnega brata Alojzija Hubat, glede neopravičene oporoke, se odloži za nedoločen čas, oziroma dokler se definitivno ne ugotovi, bodisi potom tožbe ali na kak drug način, kdo je zakoniti dedič.

Tajnik prečita prošnjo društva št. 37, od brata Franka Strojin. Brat je star nad 70 let in brez vseh sredstev ter nezmožen za kako težko delo. Se sklenu, da se mu plača asmesent za leto 1929 iz sklada onemoglih.

Bolniška podpora bratu Tony Brozovič, članu društva št. 39, znesku \$40.00 od 11. septembra do 20. oktobra, se odobri, naznaki za \$11.00 od 17. novembra do 28. novembra se pa odkloni, ker ni pravilno izpolnjena od strani zdravnika.

Prošnja od društva št. 50, za člana in sobrata F. G. Tassotti. Se odobri, ter se določi, da se plača asmesent za leto 1929 iz sklada onemoglih, ker je star že čez 72 let.

Prošnja za umobolno članico društva št. 57, se odobri in sklenu, da se plača iz sklada onemoglih za njen asmesent za leto 1929; članica se nahaja v bolnišnici.

Prošnja društva št. 57, za člana in sobrata Johna Celarc, ki je star 67 let in slep na eno oko. Se sklenu, da se plača asmesent za leto 1929 iz sklada onemoglih.

Prošnja društva št. 79, za sobrata Karola Kastelic, ker je star čez 67 let, in dela sploh ne more dobiti. Se sklenu, da se plača asmesent za šest mesecev iz sklada onemoglih.

Prečita se prošnja društva št. 82, od sobrata Ignaca Potočnik, ki je star čez 70 let in brez vseh sredstev in nezmožen za opravljanje kako delo. Se sprejme proti predlog, da se mu daruje iz sklada onemoglih svoto \$25.00 in plača asmesent za šest mesecev.

Prošnja društva št. 118, brata Jos. Frlan, ki prosi za nekoliko odškodnine za delno izgubo prstanca na roki. Odobri se mu svoto \$25.00 iz sklada onemoglih.

Članu Johnu Udovič, od društva št. 145, se nakaže in odobri na priporočilo glavnega tajnika, bolniško podporo za osem dni, kolikor je bil prikrajšan.

Na prošnjo društva št. 149, za sobrata Antona Meslak, ker je član, da se mu daruje \$25.00 iz sklada onemoglih.

Tajnik prečita prošnjo od društva št. 170, od članice Agnes urečič. Ona pravi, da je morala prestopiti dve operaciji, zakar je bila plačana od jednote le za eno operacijo. Predlagano in odobri, da naj predloži glavnemu uradu pravilno izpolnjeno akaznico za operacijo na "slepčicu," in jednota bo izplačala operacijske stroške po pravilih.

Prošnja od društva št. 200, za članico Marija Sterk, se po daljšem razmotranju položi na mizo.

Na dnevni red pride zadeva sportnih iger pri jednoti. "ADMINISTRATION OF SPORT FUND." Razvije se živahna razprava, katere se udeležijo vsi glavni odborniki. Naposled je predložen predlog in podpiran, da se izroči to zadevo za ureditev glavnemu predsedniku, ker se ustavi v Clevelandu radi drugih vednih jednote, da tudi to zadevo popolno reši z urednikom angleških strani lista v Novi Dobi.

Osebnost se zglasijo članice od društva št. 120, Ely, Minn., s prošnjo, da bi glavna seja dovolila nekoliko podpore, ker so ustanovile pri društvu št. 120 "Basket Ball Team". Predlagano in odobri, da se jim nakaže svoto \$50.00 iz sportnega sklada pri jednoti.

Prečita se tudi prošnja od društva št. 184, Ely, Minn., ker

tudi prosijo, da bi se jim kaj pomagalo, ker so ustanovili pri društvu "Base Ball Team." Pri tej zadevi se razvije precej živahna debata. V prvi vrsti je bil stavljen predlog, da se jim nakaže svoto \$50.00 iz sportnega sklada. Nadalje je bilo pa sklenjeno, da se priporoča vsem društvom, koder je več društev v eni naselbini, da se združijo v eno močno zvezo, ter naj ustanovijo le en sam močen klub, to je "base ball team." Nadalje se tudi priporoča starišem, da ne branijo svojim otrokom, če želijo pristopiti v angleško poslušajoče dršstvo. Kajti s tem se v prvi vrsti škoduje sebi, kakor tudi celi organizaciji. Torej pustite mladino, da pristopi kamor jo najbolj veseli, samo da pristopijo k društvu, ki spada pod okrilje J. S. K. Jednote. Predsednik zaključuje sejo ob pol šestih uri zvečer.

Večerna seja dne 29. januarja.

Predsednik otvori sejo ob sedmi uri zvečer. Navzoči so vsi prejšnji. Predsednik poroča, da se seja zato nadaljuje zvečer, da se dobi izgubljeni čas od dne 22. januarja. Uradniki namreč dospjejo v mesto Ely v torek popoldne. Vlak dospje v mesto šele ob 2:15, potem si je v prvi vrsti potreba preskrbeti stanovanja v hotelu ali že kjerkoli že. Potem treba se je nekoliko umiti, in železodec tudi že opominja radi dolgega potovanja po železnici. In tako mine hitro čas, da se ne izplača potem začeti z delom isti dan. Da se je pa dobilo nazaj oni zamujen čas, kar se ga je mogoče izgubilo prvi dan prihoda na Ely, in pa pri onih 15 minut odmora dopoldan in popoldne, se vsi odborniki z veseljem udeležijo večerne seje.

Razvije se živahna razprava glede oglasov v Novi Dobi. Nato je stavljen predlog in podpiran, da ostane cena, kakor do sedaj. Naznanila smrti društvenih članov ali članice, je 6 palcev (inch) brezplačno. Kar je pa čez šest palcev se računa po starih lestvici. Stavljen je bil tudi predlog in podpiran, da ako slučajno društvo obhaja svojo 20, 25 ali 30-letnico, je enkratni oglas šest palcev brezplačno, za vsa društva enako. Sprejet je bil tudi predlog in podpiran, ako se člani ali članice zgledajo pri uredniku, da so pripravljani iti nabirati nove oglase ali nove naročnike za list, da se jim plača sledeče procenote: Ako se pridobi oglas člana, dobi nabiralec 10% od \$1.00, če se pa dobi oglas od trgovca, ki še ni član J. S. K. Jednote, dobi nabiralec pa 15% od \$1.00. Torej, katerega veseli iti za gori omenjeno svoto za novimi oglasi in naročniki, naj se takoj prijavi uredniku Nove Dobe, bratu Antonu Terbovcu, v njegovem uradu v uradnih urah. Nabiralec oglasov imajo tudi pravico do provizije 40% od novega naročnika za list, in 25% od starih naročnikov, ako jih sami obiščejo glede ponovljene naročnine.

Iz trgovskega stališča pride na dnevni red tudi zadeva uradnih ur urednika in upravnika Nove Dobe. K zadevi se oglasijo vsi navzoči glavni odborniki. Namen tega je le, da bi se pridobilo kar največ mogoče oglasov za list. Nadalje tudi, da se lahko trgovci (to je iz Clevelanda in okolice) osebno zgledajo v uradu, se določi uredniku in upravniku sledeče uradne ure: Od 9. do 12. dopoldne, eno uro časa popoldne, ter od ene ure do pete popoldne. V soboto od 9. ure do 12. popoldne.

Na dnevni red pride vprašanje, glede pristojbine, ki jo plača jednota zdravnikom za preiskavo novih pristopnih članov. Stavljen je bil predlog in podpiran ter sprejet, da naj društva plačajo za zdravniško preiskavo novih članov, ter jim jednota potem na vsakih šest mesecev povrne.

Društva naj vsakih šest mesecev pošljejo svoj račun na glavni urad, koliko so izdala za take svote, in če se bodo računijemali s podatki v glavnem uradu, jim bo glavni tajnik znesek nakazal, kot je bilo sklenjeno na zadnji konvenciji.

Vname se živahna debata glede kampanje za pridobiti kar največ novih članov in članice v organizacijo. Ker so vsi odborniki enega mnenja, da je potreba nekaj ukreniti, je bil stavljen predlog in podpiran, da se določi sledeče izredne nagrade:

Odrasli oddelek.

Za 10 članov.....	\$ 15.00
Za 15 članov.....	20.00
Za 20 članov.....	25.00
Za 25 članov.....	30.00
Za 30 članov.....	35.00
Za 35 članov.....	40.00
Za 40 članov.....	45.00
Za 45 članov.....	50.00
Za 50 članov.....	60.00
Za 60 članov.....	75.00
Za 75 članov.....	90.00
Za 76 članov ali več	100.00

Mladinski oddelek.

Za 25 članov.....	\$ 5.00
Za 50 članov.....	10.00
Za 75 članov.....	15.00
Za 100 članov.....	20.00
Za 125 članov.....	25.00

Te nagrade se bodo nakazovale koncem leta onim društvom, ki bodo pridobila dovolj članov za eno ali drugo nagrado.

Glavni tajnik poroča, da so pomočnice v glavnem uradu prošile za povišanje plače. Te debate se udeležijo vsi navzoči odborniki. Stavljena sta bila dva predloga, predlog da se poviša in protipredlog, da se ne poviša. Ker sta bila oba predloga podpirana, predsednik da predloga na glasovanje. Predlog, da se jima poviša plača za \$10.00 je dobil večino, z dodatkom, da se odsedaj naprej ne bo plačalo nobenega dela za čezurno delo, kakor se je plačevalo do sedaj.

Na dnevni red pride vprašanje glede denarja, ki je sedaj naložen na raznih bankah iz blagajne neizplačanih posmrtnin. Na daljše razmotranje se sklenu, da se vzame denar iz bank in se ga investira v dobre in zanesljive bonde, in sicer iz sledečih bank: \$5,000 se vzame iz The North Side State Bank of Rock Springs, Wyo. Iz Rock Springs National Bank se vzame vse, to je, z obrestmi vred. Nadalje, \$5,000 z obrestmi vred, se vzame iz Peoples State Bank of Eveleth.

Na Northern National Bank of Duluth, se obdrži \$10,000 na obrestni vlogi, drugo se vzame ven ter investira v dobre in zanesljive bonde.

Vprašanje nastane na glavne odbornike, da-li ima glavni predsednik pravico se udeležiti letnih in pol-letnih revizij. Tega vprašanja se udeležijo vsi glavni odborniki. Glavni predsednik je pri tej razpravi podal sledečo izjavo: Glavni predsednik omejuje, da mu po pravilih ni zabranjeno iti na revizije knjig. Kot predsedniku jednote je tudi njegova dolžnost, da se prepriča, ako je vsak uradnik zadostil svojim dolžnostim. Tudi je njegova dolžnost prepričati se glede varnosti in reda jednotnih obveznic ali bondov, ki jih imamo shranjene na banki v Duluthu, in akoravno ni član nadzornega odbora, vendar je njegova dolžnost nadzorovati delo vseh glavnih odbornikov. Tudi vodi svoje knjige, katere mora predložiti nadzornikom v pregled, in pri takih

prilikah mora biti navzoč, da lahko poda pojasnila. Če pa glavni odbor odloči, da glavnega predsednika ni treba pri revizijah in pri pregledovanju knjig in jednotnega premoženja, potem se bo na odgovornost tega odbora vzdiral prisotnosti teh revizij in bo prihajal samo na letne in polletne seje. Istega mnenja je bil tudi glavni blagajnik. Nato poroča predsednik nadzornega odbora, da je radi tega izvolila zadnja konvencija namesto treh nadzornikov pet, to pa zato, ker je moral do sedaj sam pomagati, kakor tudi blagajnik pri reviziji, kar pa ni pravilno, in po mnenju predsednika nadzornega odbora tudi ne postavno. In ker je zadna konvencija izvolila pet nadzornikov, je dovolj moči, da lahko čakirajo vse knjige, glavnega tajnika, glavnega blagajnika, kakor tudi knjige glavnega predsednika. Predsednik nadzornega odbora tudi prečita člen XIV, v katerem ne omenja nobene navzočnosti glavnega predsednika pri nadzorovanju knjig, kakor tudi ne blagajnika. Toda v členu je to označeno, kdo se sme udeležiti letnih in polletnih sej. Nato je bil stavljen predlog in podpiran. Predlog je bil sprejet z osmimi glasovi proti enemu, da se predsednik in blagajnik lahko še zanaprej udeležujeta letnih in polletnih revizij, kakor je to bilo do sedaj. Toda le predsednik nadzornega odbora, ki je glasoval proti, si pridrži priziv manjšine, ker po novih pravilih ne vidi nobene potrebe navzočnosti glavnega predsednika in blagajnika pri letnih in polletnih revizijah.

Nato predsednik nadzornega odbora prosi ves glavni odbor, posebno pa apelira na glavnega tajnika, da ne prinese nobene zadeve na dnevni red, katere zadeve se tičejo glavne odborove seje, dokler ni nadzorni odbor gotov z revizijo knjig. Vse zadeve tikajoče se glavne letne ali polletne seje, naj se odloži do seje.

Glavni tajnik poroča, da bo treba nekaj ukreniti glede bolniškega sklada za \$2.00, kjer je že nastal primanjkljaj. V tem skladu je nastal primanjkljaj še leta 1928, in se ga ni moglo zvišati, ker se je povišan asmesent še le začel plačevati z mesecem januarjem 1929. Stavljen je bil predlog in podpiran, da se razpiše v dvadolarški sklad izredni asmesent \$1.00 za mesec marec, in odbor upa, da bo za enkrat zadostoval, ako ne pride do kake večje epidemije, to je do kake nove influence.

Razvije se tudi važna debata glede krajevnih tajnikov pri jednoti. Pripeti se večkrat, da tajnik izroči certifikat novopristopnemu članu, predno je plačal prvi asmesent pri društvu. Predlog stavljen in podpiran, da se opozarja vse krajevne tajnike, da ne oddajajo certifikatov preje, da poravna član vse zaostale stroške pri društvu.

Nato pride volitev finančnega odseka za investiranje jednotega denarja. Volitev je bila tajna. Nominirani so bili sledeči odborniki: Perdan, Pishler, Laurich, Kumše, Movern in Zbašnik. Izid volitev je bil sledeč: Pishler, Movern in Kumše po devet glasov, Zbašnik osem, Laurich sedem in Perdan tri. Nato sobrat Kumše, odkloni izvolitev in se zahvali. Sobrat Kumše, odklanja izvolitev zato, ker se ne čuti še dovolj zmognega sprejeti ta urad, ker še nima dovolj vpogleda v investiranje. Nato Perdan sprejme ta važni odbor pri jednoti.

Predsednik vpraša, če ima kateri izmed odbornikov še kako zadevo za predložiti tej seji. Ker se nihče ne priglasil, se glavni predsednik iskreno zahvaljuje vsem navzočim odbornikom, ter povdarja, da delujmo vsi odborniki z največjo vnmemo za procvit J. S. K. Jednote. Predsednik zaključuje sejo ravno ob dvanajsti uri ponoči.

ANTON ZBASNIK,
glavni predsednik.RUDOLF PERDAN,
zapisnikar.

DOPISI

(Nadaljevanje iz 3. strani)

nost za mlajšo generacijo. Ta okolica je zdaj tudi znana pod imenom Indian Village, ker nosi več cest indijanska imena. Teh se hočemo nekoliko otrestiti in jih izpremeniti v slovenska. Tu živijo večinoma Slovani, lastujejo svoje domove, posestva, trgovine itd. Imamo slovensko gledališče, nazvano "La Salle Theatre," kakor tudi podružnico slovenske hranilnice "The International Savings & Loan Co." Poleg tega je v tej okolici mnogo slovenskih trgovin.

Torej, bratje in sestre in ostali rojaki, vsi na ta shod dne 10. marca ob dveh popoldne! Stopimo drugi z drugim v tesnejšo zvezo, če ne, se nam bo mladina prehitro odtujila, in v desetih letih ne bomo več slišali slovenske govornice od naše mladine. Naša ideja je plemenita, ker se gre zato, da ostanemo in tudi javno pokažemo, da smo sinovi in hčere slovenskih mater.

Za publicijski odbor:

Vincent F. Koller.

Farrell-Sharon, Pa.

Tem potnim sporočam Slovencem v tukajšni okolici, da se bo vršil v soboto 13. aprila ob osmi uri zvečer tukaj koncert slovenskega pevskega društva "Zvon" iz Clevelanda. Koncert bo prirejen v korist Slovenskega delavskega doma. Prosim vsa tukajšna društva, kakor tudi kakšnega morebitnega sitnega ženina, da na tisti večer ne prirejuje nobenih zabav ali parties. Tisti večer bomo praznovali praznik slovenske pesmi v našem Domu. Upam, da "Zvon" že večina tukajšnih rojakov pozna, ker je že gostoval v našem Domu, zato vem, da tisti, ki ga je slišal enkrat peti, ne bo izostal od prihodnjega koncerta. Tisti, ki ga še niso slišali, pa naj tudi pridejo, ker se ne bodo kesali. Podrobnejša poročila še sledijo. To je le v obvestilo, da ne bomo

takojo po Velikinoči skočili na veselice.

Kakor je bilo poročano, je tukajšna banka že pred tedni zaprla svoja vrata; kako danes obstoji se ne ve. Poročila ki se slišajo neuradno, so slaba. Nekateri pravijo, da pojdemo 50-50. Ko bomo vedeli kaj gotovega, bom poročal.

Družba A. S. T. Plate Co. je znižala plačo delavcem, ki delajo od kosa, za 10%. Od leta 1923 je plača znižana za 25% obleka, obujalo in življenjske potrebščine sploh pa so se v tem zvišale v ceni za 30%. Take so razmere med delavci, ker nismo organizirani. Frank Kramer.

Leadville, Colo.

Članom društva sv. Jurija, št. 111 JSKJ, posebno onim na potnih listih, se tem potom sporoča, da je društveni odbor za leto 1929 sestavljen sledeče: John Vidrih, predsednik; Anton Kaplan, 517 W. 2nd St., tajnik; John Tancik, blagajnik. Vsi v Leadville, Colo. — Pozivljamo sobrate, da se v vseh zadevah, ki spadajo v področje tajnika, obračajo na gori navedeni naslov, ker s tem mi prihranijo mnogo nepotrebnega dela. Drugi vzrok je pa ta, da se da novega odboru več prilike in časa, ker treba je, da se požurimo s pridobivanjem novih članov in članice. Kakor je menda že vsakemu znano, je pristopna prosta za odrasli in mladinski oddelek. Nihče pa ne ve, kdaj ga nesreča čaka. Zatorej ponovno povdarjam, da na društvenem polju stopajmo po črti naprednosti. Ne zahašajmo se eden na drugega. Naša dolžnost vedno veli: naprej, naprej za večji procvit in dobrobit društva in J. S. K. Jednote.

Ostajam z bratskimi pozdravi društvu in sploh vsemu članstvu J. S. K. Jednote, vdani Anton Kaplan, 517 W. 2nd St., Leadville, Colo.

St. Louis, Mo.

Hrvatski Sokolski Diletanski Zbor "Jadrani" dograje počnu i dirljivo dramu "Truli Dom" u 3 čina, izdanje Srdjan Tučić u nedelju 10. ožujka (marča) 1929 u Hrvatskom Sokolskom Domu, 1439 Chouteau Ave., St. Louis, Mo.

Dvorana se otvara u 3 sata poslije podne. Predstava počima u 4 sata u večer. Svira: 20th Century Orkestar.

Lica: Fedor Ivanović Dobrunov, upravnik br. K. Anzulović; Ignjatij Pavlovič Orsokojev, podvornik br. J. Ivančić; Marta Nikolajevna, njegova žena, ses. K. Vlatković; Katja, njihova kći, ses. Marica Anzulović; Ivan Zaharović Viskin, pisar, br. Juraj Ivčić; Petar Semenič Ligurov, starješina, br. Lovro Papić; Luka Andrejič Bobunov, prosac, br. Vinko Buban; Fedja, 8 godina star, Jelena Anzulović; Dunja Petrovna, djevojka, ses. Ljubica Ivančić; Manja Voluškinja, djevojka, ses. Franica Matošič; Mužik sa harmonikom, br. Josip Piskulič.

Gosti, Rusko oveće selo.

Doba 1912 godine. Izmedju prvoga i drugoga čina razmak od 8 godina. Pjevanje i glazba. Poslije predstave ukusna večera i sjajni ples. T. Kalan, tajnik.

Brooklyn, N. Y.

Na letni seji American Slovenian Auditorium je bil izvoljen sledeči odbor:

Predsednik John Murn; podpredsedniki Jacob Piskur, Frank Cerar, Jernej Grum; tajnik Jacob Slabič; blagajnik John Cvetković; zapisnikar George Valtič; nadzorniki Gabriel Tassotti, Josip Zupančič, Marko Zupančič, George Novosel.

Stari odbor je prav dobro vršil svojo dolžnost in upamo, da jo bo novi še boljše.

Na Cvetno nedeljo priredimo na novem odru krasno igr "Kri-voprišežnik." Igralci se že pridno učijo in pripravljajo.

Kmalo bo tudi dovršena velika zbirovalnica, ker so se priglasila kar tri nadaljna podporna društva, da hočejo zborovati v slovenski dvorani. Na razpolago bodo torej tri dvorane.

Tudi telovadice se pridno urijo vsak torek zvečer. Citalnica jako lepo napreduje.

Kegljaškim klubom je podarilo vodstvo \$50 za nagrado, oziroma za njih zanimanje.

Slovenski dom je sedaj odprt ob nedeljah že ob devetih zjutraj, druge dni pa ob treh popoldne.

Pozdrav!

Jacob Slabič, tajnik

Chisholm, Minn.

Članice društva Danica, št. 150 JSKJ smo bile sklenile na decemberski seji, da priredimo ples na velikonočni ponedeljek, to je na prvega aprila. Ker pa smo slišale, da je že dosti drugih prireditev na vzporedu, smo na redni mesečni seji v januarju sklenile, da naš ples prestavimo na večer 11. maja. Tem potom torej prosimo druga društva, da ne bi prirejale svojih zabav na tisti dan, ker to bi škodilo njim in nam.

Članice društva Danica so prošene, da bi se malo bolj številno udeleževale mesečnih sej. Ob enem so prošene, da malo pogledajo okoli, če ne bi bilo mogoče tu ali tam pridobiti kakšno novo članico; ako v tekočem letu vsaka dobi le eno novo članico, bomo lahko ponosne na naše število koncem leta. — S sestrskim pozdravom,

Mary Zurga, tajnica.

Claridge, Pa.

V nedeljo 17. marca priredi v tukajšnjem Slovenskem Narodnem Domu koncert znani operni pevec g. Ant. Šubelj. O priliki zadnje konvencije JSKJ, ki se je vršila na Ely, Minn., imel sem cast zastopati naše društvo. Takrat sem imel tudi priliko slišati krasno petje tega odličnega pevca.

Ker je v Claridgu in drugih

(Dalje na 8. strani)

OTOK ZAKLADOV

Angleško spisal R. L. STEVENSON
Poslovenil J. M.

(Nadaljevanje)

Papiga je sedela na rami Dolgega Johna in si snažila perje. On sam se mi je zdel bolj bledega in resnega obraza, kakor po navadi. Nosil je še vedno ono fino sukneno obleko, v kateri je prišel kot odposlanec, vendar je bila že zelo slaba, umazana od ilovice in raztrgana od ostrega trnja.

"Torej tako," je dejal, "Jakec Hawkins je tukaj, v resnici! Priletel notri; ali ne, kaj? Dobro, naj bo, jaz smatram to kot prijaznost."

In vsedel se je na sod za žganje in začel tlačiti svojo pipo. "Daj mi malo ognja, Dick," je rekel, in potem, ko je prižgal, "zadostuje!" je pristavil, "vtakni vgorok tja v kup lesa, vi pa, gospodje, naredite si po domače. Ni vam treba stati radi gospoda Jakca Hawkinsa, on vam že oprostí, bodite prepričani. Torej, Jakec," in je basal tobak, "tukaj si zopet; prav prijetno iznenadenje za ubogega starega Johna. Da si pravi ptiček, sem vedel že, ko sem te prvokrat videl, vendar to-le se mi pa zdi vseeno malo prehudo, da."

Na vse to nisem ničesar odgovoril, kot si vsak lahko misli. Postavili so me s hrbtom proti steni, in tam sem stal, gledal Silverju v obraz, na zunaj sicer še precej korajžen, v srcu pa nad vse ubupan.

Silver pa je z največjo mirnostjo potegnil enkrat, dvakrat svojo pipo in potem zopet nadaljeval.

"No, vidiš, Jakec, ker si že tukaj," je rekel, "ti hočem malo svoje misli razložiti. Vedno sem te imel rad, da, kajti razumen dečko si in tak kakor jaz, ko sem bil še mlad in zal. Vedno sem želel, da bi se mi pridružil in vzel svoje dežele in umrl kot gospod, in sedaj, moj petelinček, si resnično pri meni. Kapitan Smolett je imeniten mornar, to ti priznam vsak dan, samo neznošen radi svoje discipline. 'Dolžnost je dolžnost,' pravi, in prav ima. Torej je ogibaj se kapitana. Zdravnik se je zopet do smrti jezil nad teboj — 'nehvaležni malopridnež,' je rekel; in na dolgo in kratko je cela stvar taka-le: sedaj ne moreš več nazaj k svojim, ker te ne marajo več, in če nečeš ustanoviti še tretje ladjine družbe, kar bi bilo zelo dolgočasno in samotno, se moraš pridružiti kapitanu Silverju."

Do tu je bilo vse dobro. Moji prijatelji so torej še živeli, in čeravno sem deloma verjel Silverjevemu sporočilu, da so se ljutili name radi mojega bega, me je vse to, kar sem slišal, bolj potolažilo nego razžalostilo.

"O tem ne rečem ničesar, da si v naših rokah," je nadaljeval Silver, "pa makar neprosto voljno; zanesi se na me. Jaz sem za to, da se izlepa dogovorimo; nikdar nisem videl, da bi grožnje imele dober uspeh. Ako ti služba ugaja, svobodno lahko odgovoriš, svobodno in dobrodošlo, tovariš, in preklicano, če more kdo drugi lepše govoriti!"

"Torej naj odgovorim," sem vprašal s tresočim glasom. Iz vsega tega porogljivega govorenja sem moral spoznati, da mi je grozila smrt, in moja lica so žarela in moje srce je močno utripalo.

"Fante," je rekel Silver, "nihče te ne sili. Premisli si celo stvar. Nihče nas te ne priganja, tovariš; v tvoji družbi čas tako prijazno mine, vidiš."

"No," sem rekel nekoliko bolj pogumno, "če mi je dano voliti, izjavljam, da imam pravico izvedeti, kaj in kako in zakaj ste tu in kje so moji prijatelji."

"Kaj in kako?" je ponavljal eden izmed roparjev in zamolklo godrnjal. "Srečen bi bil oni, ki bi to vedel."

"Zaprí svoja usta, dokler ne boš vprašan, prijatelj," je grdo zavpil Silver nad tem govornikom. Nato pa je odgovoril s svojim prejšnjim prijaznim glasom meni: "Včeraj zjutraj, gospod Hawkins," je rekel, "za časa pasje straže (od štirih do petih zjutraj) je prišel dr. Livesey z zastavo premirja. Morebiti smo ga pili en kozarec ali dva in eno zapeli. Nočem reči, da ne. Vsaj nihče od nas ni pazil. Ko smo pa pogledali tja, grom in strela! stare ladjice ni bilo več. Nikdar nisem videl trope norcev tako neumno gledati, in verjemi mi, če ti povem, da sem jaz gledal najbolj glupo. 'No,' pravi zdravnik, 'naredimo kupčijo?' In barantala sva, on in jaz, in tukaj smo sedaj: zaloga živeža, brandy, koča; lesa si v svoji prijaznosti dovolj nanosil. Kar se onih tiče, hodijo okoli, vendar ne vem, kje so."

In zopet je mirno potegnil svojo pipo.

"In da ne boš mislil," je nadaljeval, "da si tudi ti omenjen v pogodbi, evo njegovih poslednjih besedi, ki jih je spregovoril z nami: 'Koliko vas je?' sem ga vprašal, 'za pot?' 'Štirje,' pravi. 'Štirje in eden izmed nas je ranjen. Kar se pa onega fanta tiče, ne vem, kje je,' je dejal, 'in mi tudi prav nič ni mar. Do grla smo ga že sili.' To so bile njegove poslednje besede."

"Ali je to vse?"

"No, vse, kar moreš slišati od nas, moj sinko," je odvrnil Silver.

"In sedaj naj izbiram?"

"In sedaj izberi, veruj mi," je rekel Silver.

"No," sem rekel, "jaz nisem tak norec, da ne bi vedel, kaj me čaka. In tudi če me doleti najhujše, mi je zelo malo mar. Premnogo sem jih videl umreti, odkar sem se seznanil z vami. Vendar vam imam eno ali dve povedati," sem rekel in sedaj sem bil že zelo razvnet, "in prvo je to: tukaj se nahajate sedaj v zelo slabem položaju; ladja izgubljena, zaklad izgubljen, možje izgubljeni; cela vaša kupčija je splavala po vodi; in ako hočete vedeti, kedo je to storil — jaz! Jaz sem bil v sodu za jabolka v oni noči, ko smo zagledali zemljo, in slišal sem vas, John in vas, Dick Johnson in Hands, ki leži sedaj na dnu morja, in preden je minula ura, sem povedal vse, kar ste se pogovarjali. In kar se tiče ladjice, sem bil jaz, ki sem jo odrezal, in jaz sem bil, ki sem pobil mornarje, ki so se nahajali na njej, in jaz sem bil, ki sem pripeljal ladjo tja, kjer je ne boste več videli, niti eden od vas ne. Jaz imam pravico smejati se, jaz sem imel pri vsem tem opraviti največ od začetka! In bojim se vas kot muhe. Ubijte me, ako vam drago, ali mi pa prizanesite. In samo še eno vam povem in nič več: če mi prizanesete, naj bo pozabljeno, kar se je zgodilo, in ako bi utegnili priti pred sodišče radi pomorskega roparstva, jaz vas rešim vse, kolikor bo le v moji moči. Na vas je, da izbirate. Umorite še enega in škodujete samim sebi, ali mi pa prizanesite in si obdržite pričo, ki vas bo pomagala rešiti vislic." (Dalje prihodnjic)

GLASOVI Z RODNE GRUDE

(Nadaljevanje iz 4. strani)

rudniški zdravnik dr. Jensterle, posestnik Alojzij Cestnik, posestnik Roš Ferdo ter Brečko Martin. Kakor se čuje, bodo imenovani še nekateri drugi.

Iz Karlovač poročajo, da so te dni neki svati iz sela Jelse šli k poroki preko zamrznjene Kolpe v sosedno vas Hrnetiče, kjer je župna cerkev. Pod težo se je vdrl led in dva svata sta padla v vodo. Le z velikim naporom so ju ostali svatje rešili iz nevarnega položaja.

V okolici Repaša v hrvaškem Zagorju sta lovca Ljudevit Klanšček in Josip Gazdek v lovišču graščaka Pongratza ustrelila te dni že tretjega divjega prešiča. Zadnji je bil največji: visok je bil 110 cm, dolg pa 170 cm. Vsi trije prešiči so prišli iz Madžarske preko zamrznjene Drave. Tudi ljudje prehajajo preko Drave, ki je pokrita s trdim ledom.

V gozdovih pri Dardi v Slavoniji se je v zadnjem času pojavila velika čreda divjih svinj. Lovci so priredili lov, pri katerem je obležalo deset svinj. Meso so razdelili siromašnim prebivalcem.

Vagon mesa na loteriji. V Beogradu je priredilo Uduženje mesarjev originalno loterijo. Ta loterija nima za dobitke običajnih predmetov, kakor pohištvo, vozove, avtomobile, gramofone, razne dragocenosti itd. temveč ima meso vredno 8000 kg. in sicer v živem blagu in v raznovrstnih mesnih izdelkih. Med prvimi dobitki so pari plemenskih volov, krav, svinj itd. Razstavljene so cele črede. Manjše dobitke pa tvori med drugim 150 kg slanina, 100 kg salame in še enkrat toliko raznih drugih klobas. Za originalno loterijo se Beograd zelo zanima.

Urednik Kemperle oproščen. Izredni sodni tribunal v Rimu je še razmeroma hitro razpisal razpravo proti Poldetu Kemperletu aretiranemu uredniku "Goriške Straže," ki je bil obtožen, da je tihotapil in zbiral municijo in orožje v prekratne svrhe. Razprava je pokazala, da so bila sumničenja brez podlage in da je Kemperle nedolžen. Zato je bil oproščen vsake krivde.

Dozdevnem mrliču so zvonili, namreč Francu Dimcu, ki so ga našli na Bregu pri Litiji namrznjenega. Težko ponorečenega Dimca, ki je bil do pazu že ves trd, so odpeljali v ljubljansko bolnico. Po okoliših se je pa že raznesla vest, da je Dimce med tem že umrl in jo dali rajnkemu tudi zvoniti. Med tem pa se je nekdo izmed domačih le obrnil telefonično na ljubljansko bolnico, ki je sporočila, da je Dimce še živ. Ta neobičajna dogodka, da so zvonili živemu mrtvecu, je izzvala povsod najživahnejše govornice.

Ministrski predsednik Pera Živković je izdal naredbu, ki ureja vprašanje praznovanja praznikov v državnih uradih. Kakor znano, so se zlasti gospodarski krogi pritoževali zaradi počestih praznikov, ob katerih so počivali tudi državni uradi. Naredba razen tega ureja tudi delovni čas v državnih uradih in predpisuje, da morajo biti državni uradi odprti dopoldne in popoldne. Posamezni predstojniki uradov so odgovorni za to, da se bodo podrejeni uradniki vestno držali predpisanega delovnega časa in točno prihajali v urad.

Glede praznovanja praznikov predpisuje naredba, da praznujejo praznike državni uradniki po svoji veroizpovedi, in sicer veljajo:

Za pravoslavne: Sv. Sava (en dan), Božič (dva dni), Velika noč (dva dni), Binkošti (dva dni) in krsna slava (en dan).

Za katoličane: Božič (dva dni), Velika noč (dva dni), Binkošti (dva dni) in Telovo (en dan).

Za muslimane: Kuraban Bajram (tri dni), Ramazan Bajram (tri dni), Medvud (en dan).

Končno zabranjuje naredba ministrskega predsednika med uradnimi urami in v uradnih prostorih uživanje kakršnekoli pijače in tudi kave.

Obenem naroča ministrski predsednik vsem državnim uradom, da se morajo uradni prostori izkoristiti kar najbolj racionalno in po možnosti nastaniti vsi državni uradi v državnih zgradbah, da se na ta način izogne država visokim najemnina. Oddajanje državnih zgradb v stanovanjske svrhe se principijelno zabranjuje.

Od Sremske Mitrovice do Bošuta je Sava v dolžini 24 kilometrov popolnoma zamrznjena. Mnogo volkov je iz Bosne preko zamrznjene Save prešlo v Srem, kjer so raztrgali že mnogo ovc. Kmetje so priredili pogon na volkove.

Nekateri deli Jugoslavije so bili konci januarja dobesedno zakopani v sneg. V Bosni, Hercegovini in Sandžaku je ponekod sneg zaval tri do štiri metre na debelo. Sneg je prignal cele jate dvijačine v bližino človeških bivališč.

Glasom poznejših poročil je nastopilo južno vreme in taja juče se sneg je povzročil povodnji, ki so pobrale mnogo živine in zahtevale tudi nekaj človeških žrtev.

V Celju živi družina gostilničarja in mesarja Ferdinanda Dečmana, kjer bodo v kratkem imeli krst sedemnajstega otroka. Za botra je bil naprošen kralj Aleksander, ki se je obljubil odzvati po svojem zastopniku. Sedemnajsti otrok je deklica. Pred dvema leti je kralj kumoval šestnajstemu Dečmanovemu otroku. Oče je star 47, mati pa 43 let. Od sedemnajstih otrok jih živi 11 in sicer 6 dečkov in 5 deklic.

Stara igrača. V muzeju Oxford univerze je možno videti otroško ropotuljo, kateri sodijo znanstveniki, da je bila izdelana nekako 550 let pred Kristom. Izkopana je bila v Mezopotamiji. Ropotulja je izdelana iz gline in vsebuje v votlini glinasto kroglico, ki povzroča ropotanje, če se igračo potrese. To kaže, da so imeli otroci pred tisočletji prav tako muhe, kot jih imajo dandanes, in da jih je bilo mogoče zadovoljiti s podobnimi igračkami.

DOPISI (Nadaljevanje iz 7. strani)

naselbinah Westmoreland okrožja naseljenih mnogo Slovencev, se je odbor S. N. Doma odločil, da povabi pevca Šublja baš v našo naselbino. Razlogi zato so, ker ima ta Dom najbolj prostorno dvorano v tej okolici, in ker je naselbina Claridge iz raznih strani lahko dosegljiva. Na več strani vodijo namreč dobre, s cementom tlakovane ceste.

Tem potom so vabljeni rojaki iz Claridge in vseh bližnjih naselbin, da gotovo posejijo Šubljev koncert v nedeljo 17. marca. Koncert se prične ob treh popoldne. Vabljena je tudi turojena slovenska mladina, da bo enkrat imela priliko slišati slovensko pesem v vsej njeni lepoti. Gotovo bo po koncertu ponosna, da izhaja iz naroda, ki ima take pevce in ki goji take krasne pesmi. Nam starejšim bo pa slovenska pesem, čustveno in umetniško zapeta, vzbudila spomine na rojstno domovino in na naša mlada leta, ko so nam matere pevale nspavanje.

Torej, rojaki, ne pozabite koncerta na St. Patrick Day, to je v nedeljo 17. marca, in ne pozabite, da se prične ob treh popoldne

v Slovenskem Narodnem Domu na Claridge, Pa. Taka prilika za prve vrste duševni užitek se vam ne bo kmalu nudila. Nikomur ne bo žal, ki pride, in gotovo ne bo nikdar pozabil kaj zna pravi pevec napraviti iz večno lepe slovenske pesmi. Torej, na svidenje! Anton Kosoglav.

Claridge, Pa. Člane društva sv. Mihaela, št. 40 JSKJ pozivljam, da se bolj redno in številno udeležujejo mesečnih sej, ker od tega je mnogo odvisen napredek društva. Posebno vabim člane, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se vrši 10. marca. Na dotični seji se bo med drugim razpravljalo tudi o koncertu opernega pevca g. Šublja, ki se bo vršil v tukajšnjem Slovenskem Narodnem Domu v nedeljo 17. marca ob dveh popoldne. Tem potom vabim vse tukajšnje in okoliške Slovence, da nas posejijo omenjeni dan, ker se jim bo nudila nenavadno dobra zabava.

Pozivljam tudi člane našega društva, da strogo nadzorujejo bolnike, da nihče ne bo izkoristil blagajne. Iz tega nastanejo izredni asesmenti, kar povzroča nezadovoljstvo med članstvom. Pozdrav vsem članom J. S. K. Jednote!

Frank Zupančič, predsednik dr. št. 40 JSKJ.

Chicago, Ill. Dne 3. marca je preminul tu rojak in sobrat Frank Simončič, član društva Zvon, št. 70 JSKJ. Star je bil 76 let. Tu v Chicagu zapuščala eno hčer, pri kateri je bival več let, na Calumetu, Mich., pa zapuščala več sinov, hčera in drugih sorodnikov. Zemeljski ostanki pokojnika bodo prepeljani v Calumet, Mich., kjer počiva tudi njegova soproga. — V imenu društva Zvon, št. 70 JSKJ, izrekam sožalje družini in sorodnikom.

John Zvezich, predsednik dr. Zvon JSKJ.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnih src naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znanec, da je neizprosna smrt pretrgala nit življenja ljubljene mu soprogu, oziroma očetu Leopoldu Kravos.

Za vedno je zatisnil oči dne 11. februarja. Pogreb se je vršil dne 14. februarja po katoliškem obredu na pokopališče sv. Petra in Pavla.

Pokojnik je bil rojen leta 1877 v vasi Male Zablje pri Sv. Križu na Vipavskem. Bil je član društva sv. Alojzija, št. 87 JSKJ in društva Kršno Primorje, broj 50 HBZ. Tu v St. Louisu zapuščala soprogo in pet otrok, v Clevelandu, O., dva bratranca, v starem kraju pa enega brata, tri sestre in dva bratranca.

Dolžnost nas veže, da se tem potom zahvalimo vsem darovalcem vencev, vsem, ki so pokojnika prišli obiskat ob času njegove bolezn ali na mrtvaškem odru, in vsem, ki so se udeležili pogreba.

Ti pa, nepozabni soprogin oče, ki si dokončal trudapolno življenjsko pot, počivaj mirno pod ameriško grudo. Odšel si od nas, toda mi Te bomo vedno ohranili v ljubečem spominu.

Zalujoči ostali: Frances Kravos, soproga; Leopold, John in Frank, sinovi; Mary in Frances, hčerki.

St. Louis, Mo., 19. februarja 1929.

Dr. George Milavetz, ZOBOZDRAVNIK

23 East Sheridan St. (preje urad dr. McCarty-ja) ELY, MINN.

Uradne ure: Od 9. do 12. dop. od 1. do 5. pop. od 7. do 9. zvečer. Ob nedeljah po dogovoru.

(Telefon za urad in stanovanje: 504 R).

TISKOVINE

od najmanjše do največje za DRUŠTVA in posameznike izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.

Ameriška Domovina

6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

Joseph Mantel, JAVNI NOTAR v Ely, Minnesota,

OPRAVLJA TOČNO IN KOREKTNO VSE V NOTARSKO STROKO SPADAJOČE POSLE

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

4905 Butler Street, Pittsburgh, Pa.

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice vsake vrste, oporoke in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.

Največja in najstarejša slovenska zlatarska trgovina v Ameriki. Zlatarske predmete vseh vrst, gramofone, piane in radio vseh cen in izdelkov dobite pri nas.

FRANK CERNE

6033 St. Clair Ave. in 930 E. 79th St., Cleveland, O.

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI.

Je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donosa vsakdanje svetovne novosti, najboljša izvorna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prede romansov najboljših pisateljev.

Poslajte \$1.00 in pričlji ga bomo pošiljali.

Vse pisma naslovite na: GLAS NARODA 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Za VELIKO NOČ

SUNKE

Sunke so pripravljane po pravi kranjski metodi po v starem kraju izučnem mesariju. Okus naših sunk je neprekosljiv. Tehtajo od 8 do 10 funtov.

PLEČETA

Plečeta so istotako pripravljena enako kot Sunke. Vsa maščoba odstranjena. Fin okus.

ZELODCI

ZELODCI so prvovrstni ter so nadevani iz samega svinjskega mesa. Fin okus in idealne za "lunch".

KLOBASE

KLOBASE so neprekosljive. Delane so iz samega svinjskega mesa ter prekajene po starokranjskem načinu.

Kadar naročite meso, vam ni potreba pošiljati denarja. Plačali boste ko prejmete. Mi specializiramo samo v prekajenem mesu in vse je sušeno in izvršeno po starokranjski metodi, kar stori, da je meso in klobase pravi KLANJSKI produkt. Glejte, da bodo vaša naročila v naših rokah vsaj 10 dni pred Velikonočjo. Naše meso je jamečno tako v kakovosti kot v čistoti.

Slovene Provision Co.

Slovensko trgovina suhega mesa

3452 Independence Rd. CLEVELAND, O.

Telefon: Broadway 1353-M

IZŠEL JE

Slovensko Amerikanski

KOLEDAR

za leto 1929

Cena 50c

Naročila pošiljate na

Slovenic Publishing Co.

82 Cortlandt St., NEW YORK, N. Y.

Za Veliko Noč

Nakazila v dinarjih, lirah in dolarjih odpošiljamo vedno z najhitrejšimi parniki in preko najboljših zvez.

Za pravočasno izplačilo se obrnite pravočasno na —

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street
New York City

RUDOLF PERDAN

SLOVENSKI JAVNI NOTAR

Naznanja rojakom te okolice, da izvršuje vse v notarsko stroko spadajoče posle.

933 E. 185th St. Cleveland, Ohio